

בעזרת השם יתברך

ספר

עצרתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

אידיש

חג הסוכות

תשפ"ה

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd.,
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

כני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגדאוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

- א. מעג מען זיך מתבודד זיין אום שבת קודש?
- ג. פארוואס האב איך נישט זוכה געווען אנצוקומען קיין אומאן?
- ד. א ברכה אין זכות פון אפשערן די האר?

איש אמונות

- א. סדר הנסיעה אומאן ראש השנה שנת ה'תשפ"ה.....
- ט. וואו איז ער פאהאלטן?
- כא. קאכן עפעס א גוטע עסן לכבוד שבת, אפילו א קלייניקייט.....
- כב. די פרויען צאמקום איז נאר פאר פרויען אין די קהילה.....
- כג. הייליגער באשעפער, איך בין אזוי עלנר, איך האב נישט קיינעם.....
- כד. איד האט ליכטיגע קינדער, ווארפט אוועק די סמארטפאון פאר זיי.....
- כה. נישט זיך טענה'ן, נאר שטילערהייט בעטן דעם אייבערשטן.....
- כו. די סמ'טעלעפאון וואס קלעבט מער ווי די שטערקסטע קלעב.....
- זא. אריינבלאזן א חיות און פרישע כחות אין אידישע פרויען.....
- זב. זיי פרייליך אז דו ביסט געווען אין אומאן.....
- זג. דער אייבערשטער האט ליב א געפרעגלטן איד.....
- זד. אז דו וועסט נישט תשובה טון, וועסטו רחמנא לצלן פארשיגטן ווערן.....
- זה. אזא געטריישאפט צו לערנען מיט די קינדער.....

וויפיל די הנהלה אין שטעטל געבט זיך אָנזעק פאר יעדן איינעם..... ל
 הכנסת ספר תורה אינעם טאג פון רבינ'ס יארצייט..... לא
 די שווערע נסיעה פון אנשי שלומינו פון ארץ ישראל קיין אומאן..... לב
 נישטא קיין גרעסערע סכנה פון האבן צוטון מיט לצים..... לג
 מקרב זיין די מיידלעך אין סקול וואס האבן נישט קיין חקר'טעס..... לד
 די שידוך איז שוין אָנגעגרייט נאך פון פארן געבוירן ווערן..... לה
 רעד צו דייע קינדער פון שמירת הכרית..... לז
 מנהגים פון ערב יום כיפור..... לו
 מען האט נאכנישט אראפגעשלינגען אז דו ביסט ביים רבי'ן..... לז
 איך וויל זיך איבערבועטן..... לח
 תשפ"ה איז ראשי תיבות: ת'הא ש'נת פ'שטות ה'הדות..... לט
 איך וויל זוכה זיין צו שפירן א טעם אין סוכות..... מא
 געב נאך, בעט איבער, פארגין און פארגעב..... מא
 די כונות הנענועים..... מב
 וואס ווילסטו פון דיין ווייב? זי איז דיר עפעס שולדיג?!..... מד
 זיך נישט אויפגעגן אין די סוכה..... מה

מעג מען זיך מתבודד זיין אום שבת קודש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב מען מעג זיך מתבודד זיין אום שבת קודש, מתפלל זיין און בעטן דעם אייבערשטן פאר זאכן וואס ליגן מיר אויפן הארץ, צום ביישפיל פאר א שידוך.

איך האב געהערט אז אום שבת מעג מען מתפלל זיין נאר אויף רוחניות'דיגע זאכן, נישט אויף גשמיות, אבער פון ווען איך בין מקורב געווארן אין היכל הקודש האב איך פארשטאנען אז אלעס איז רוחניות, ווייל אלעס איז דער אייבערשטער און דער אייבערשטער איז אלעס.

איך האב איך געוואלט באקומען אביסל חיזוק אויף דעם וואס איך ווארט אויף א שידוך; איך בין זייער צעבראכן, איך וויל שוין חתונה האבן, עס קומט מיר כסדר אריין שלעכטע מחשבות אז עס וועט מיר נעמען נאך זייער לאנג צו טרעפן א שידוך, פארוואס זאל מיד איינער בכלל וועלן? און אזוי ווייטער אסאך אזעלכע סארט מחשבות.

איך וועל זיך זייער פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר ענטפערן, עס וועט מיד ממש אויפלעבן.

יישר פח

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פָּרַשַׁת כִּי תָבוֹא לְאוּמָאן, "ב אֱלוֹהִים, שְׁנַת תּשפ"ד לְפָרֵט קָטָן לְכַבוֹד ...

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהָ לְטָן דִּיין בְּרִיוּ.

מְעַן מְעַג שְׁבַת רַעְדָן און שְׁמוּעָסָן מִיטָן אִיבְּעֶרְשָׁטָן, אָפִילוּ ווִינְעָן מְעַג מְעַן - אוֹיב מְעַן טוֹט דָּאס פּוֹן נְאַנטְקִיט און פּוֹן בְּעִנְקֵנִיש צוּם אִיבְּעֶרְשָׁטָן. אַזוי ווי די הִיילִיגֶע חֻכְמִים דְּעֶרְצִיילָן (מְדַרְשׁ אַנְדֵּה; הוּבָא בְּבֵית יוֹסֵף אוֹרַח חַיִּים סִימָן רפח), דְּעַר הִיילִיגֶער תַּנָּא רַבִּי עֲקִיבָא פֿלְעָגֵט ווִינְעָן שְׁבַת בֵּינִים דְּאוֹוֶענְעָן, ווִייל עָס אִיז אִים גְּעוֹוֶען אַ פֿאַרְגְּעִיגָן, עָס אִיז גְּעוֹוֶען פּוֹן שְׁמַחָה און פּוֹן בְּעִנְקֵנִיש. עַר פֿלְעָגֵט זָאָגן שִׁיר הַשִּׁירִים מִיט הִיִּסֶע טְרַעֲרָן, פּוֹן דְּעַם לְעֶרְנֵט מְעַן אַרוֹיס אַז אוֹיב דָּאס בְּעֶטָן און ווִינְעָן אִיז אַן עֲנָג שְׁבַת - מְעַג מְעַן (טוֹרִי זְהָב סִימָן רפח, סְעִיף קָטָן ב).

נִישְׁטָא נְאָךְ אַ זַאף וואס קְלַעבְט צו דְּעַם מְעַנְטֵש צוּם אִיבְּעֶרְשָׁטָן אַזוי ווי הַתְּבוּדוֹת וַתְּפֹלָה, וְעַן מְעַן שְׁמוּעָסָט מִיטָן אִיבְּעֶרְשָׁטָן ווערט מְעַן צוּגְעֶקְלַעבְט מִיט די גְּרַעסְטֶע דְּבִיקוֹת צוּם אִיבְּעֶרְשָׁטָן, מְעַן ווערט אִינְס פֿבִּיכּוֹל מִיטָן אִיבְּעֶרְשָׁטָן, און מְעַן קוּמְט צו די גְּרַעסְטֶע מְדַרְיָגוֹת.

בְּנוֹגֵעַ אַ שִׁידוּף וכו'; בְּעַט דְּעַם אִיבְּעֶרְשָׁטָן און ווארט מִיט סְבָלְנוֹת, און זָאָג יַעֲדָן טָאָג די פֿרֶשֶׁה פּוֹן די "קְרַבְנוֹת הַנְּשִׂאִים". דְּעַר רַבִּי זָאָגֵט (סִפְרֵי הַמְּדוּת חֲתוּן, סִימָן ו): "מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצָּא זְנוּגוֹ, יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְקָרוֹת בְּקְרַבְנוֹת הַנְּשִׂאִים", וְעַם עָס קוּמְט אָן שְׁוֹעֵר צו טְרַעפֵּן אַ שִׁידוּף, זָאל זָאָגן אַסֵּאף די קְרַבְנוֹת הַנְּשִׂאִים; דָּאס אִיז די קְרִיאָה וואס מְעַן לִינְט חֲנוּפָה, פּוֹן (בַּמְּדָבָר ז, א): "וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן", בִּיז סוּף סְדָרָה; דָּאס אִיז גְּעֶדְרוּקֵט אִין יַעֲדֶע סִדוּר בֵּי קְרִיאַת הַתּוֹרָה - קְרִיאָה לְחֲנוּפָה.

דְּעַר אִיבְּעֶרְשָׁטֶער זָאל הַעֲלֵפֵן זָאלֶסֵט הָאָבֵן הַצִּלְחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים. אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, אַ גוֹט גְּעֶבְעֵנְטֵשְׁט יָאָר.

...

פּאָרנױאָס האָב אײַךְ נײַשׂט זוכֶה געװען אַנצױקױמען קײן אױמאַן ?

שׂאַלֶה :

לְכַבֹּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

אײַךְ האָב זײער שטאַרק געװאַלט און פֿרױבירט אַנצױקױמען צום הײליגן רבײן אין אױמאַן אױף ראש השנה, אָבער לײדער בײן אײַךְ נײַשׂט אַנקױמען.

אײַךְ װײס נײַשׂט װאָס צו טראַכטן, אײַךְ װײס נײַשׂט װאָס אײַךְ דאַרף פאַררעכטן, אײַךְ װײס נײַשׂט װאָו אַנצױהױבן, אײַךְ האָב געשפּירט אַז אײַךְ בײן אַזאַ גרױסער בעל עבירה אַז אַפּילו דער רבײ װײל נײַשׂט אײַךְ זאַל קומען צו אים; אײַךְ צײטער װאָס פאַר אַ סאַרט יאַר אײַךְ װעל האָבן דאַס יאַר.

אײַךְ װעל זײך פֿרײען אױב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר מחזק זײן, אײַךְ זאַל װײסן װי אַזױ צו טראַכטן, װאָס אײַךְ קען זײך מקבל זײן, מיט װאָס אײַךְ דאַרף זײך פאַרבעסערן.

יִישׂר בַּח

תּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרַת ה' יתְּבַרְךָ - יוֹם ב' פֶּרַשַׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה א', ה' תּשׁרײ, שְׁנַת תּשפ"ה לְפֶרֶט קֶטֶן לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אײַךְ האָב עֶרְהאַלטן דײן בֶּרײוּו.

אײַךְ געִדענק יאַרן צוריק װען אַ גאַנצע חבּוּרָה אַנְשׁי שְׁלוֹמֵינוּ זענען געבליבן שטעקן אונטערוועגנס, זײ זענען נײַשׂט אַנגעקױמען קײן אױמאַן, און זײ זענען געװען זײער צעבראַכן אַז זײ האָבן נײַשׂט געקענט אַנקױמען צום רבײנײס ראש השנה, האָט מױהרַא"ש דעמאַלט זײ געזאַגט: "עֲנֹק זענען אַלע געװען בײם רבײן; װײל אַז מען װײל קומען, מען טוט אַלעס צו קומען און מען איז אַפּגעשטעלט געװאָרן, מען האָט נײַשׂט געהאַט די מעגליכקײט צו קומען - אײז דאַס גערעכנט אַזױ װי מען איז געװען אין אױמאַן".

צעקלאָפּ זײך נײַשׂט, נעם נײַשׂט אַרױס פּוֹן דעם קײן שְׁלעכטע רמזים כּאַילו דער רבײ דאַרף דײך נײַשׂט, דער רבײ דאַרף דײך יאַ, דער רבײ זאַרגט פאַר

דיר, דער רבי האט בפירוש געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן רכה): "מה לְכֶם לְדָאג",
וואס זארגט איר? "מאחר שאני הולך לפניהם", אז איך גיי פאר אייך, איך
בין אייך מתקן; עיין שם.

לכבוד די נייע יאר זאלסטו זיך צובינדן צום רבי'ן מיטן לערנען דעם
רבינ'ס ספרים. מאך זיך א שיעור אין ספר ליקוטי מוהר"ן און אין שיחות
הר"ן און חיי מוהר"ן; אז מען לערנט דעם רבינ'ס ספרים ווערט מען
צוגעבינדן צום רבי'ן און מען ווערט א גרויסער צדיק, און בעט דעם
אייבערשטן יעדן טאג פונעם יאר אז דו זאלסט זוכה זיין צו קענען זיין דעם
קומענדיגן יאר ראש השנה ביים רבי'ן.

א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

א ברכה אין זכות פון אפ'שערן די האר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט דערציילן פארן ראש ישיבה שליט"א אז איך האב זוכה געווען זיך
אפצושערן די האר פון קאפ לכבוד די נייע יאר.

איך האב זוכה געווען דערצו נאכן הערן אזויפיל שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א
וואס רעדט נאכאנאנד פון די גרוסקייט פון אידישע פרויען וואס שערן זיך די האר, ווי
חשוב דאס איז ביים אייבערשטן, און אין זכות פון די תפלות פון מיין מאן.

איך האב אין מיין לעבן נישט געטראכט אז איך וועל אמאל זוכה זיין צו טון אזא
גרויסע און געוואלדיגע זאכן. ווען דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט ביי שיעורים אז
אפילו מען האלט נאכנישט דערביי, זאל מען כאטש בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם,
האב איך אפילו דאס נישט געוואלט טון.

איך וועל זיך פרייען צו באקומען גוטע ברכות פונעם ראש ישיבה שליט"א.

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
מרת ... תח'י

דער אייבערשטער זאל העלפן, בזכות אייער מסירות נפש וואס איר
האט געטון, איר האט זיך אפגעשוירן די האר - זאלט איר זוכה זיין צו
ערליכע געזונטע קינדער, אזוי ווי די רבי זאגט (ספר המדות אות בנים, סימן ט):
"צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים"; און די שכינה הקדושה זאל רוען
ביי ענק אין שטוב, עס זאל זיין פרנסה בשפע, מיט אלע ברכות און אלע
ישועות.

א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

איש אמונות

סדר הנסיעה אומאן ראש השנה שנת ה'תשפ"ה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איך בין געכטן נאכט צוריק געקומען פון הייליגן רבינ'ס ראש השנה, דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי שיין אונזער יום טוב איז געווען; די דאווענען, די שמחה, די אהדות, די הייליגע אטמאספער, די שמחות און די ככיות; ווען די אנשי המלך טרעפן זיך אינאיינעם, דאס קען מען נישט אראפשרייבן, דאס דארף מען אליין מיטהאלטן.

עס האט מיר זייער ווי געטון אז איך האב דיך נישט געזען, איך ווייס נישט אויב דו ביסט געווען אין אומאן נאר ביסט נישט געקומען ביי אונז אין היכל הקודש, אדער ביסט בכלל נישט געקומען; איך קען נישט פארשטיין, וואס איז דא מורא צו האבן צו רעדן אין שטוב פון רבי'ן? וואס הייסט די ווייב זאגט 'רעד נישט פון רבי'ן'? וואס הייסט די ווייב זאגט 'רעד נישט צו די קינדער פון ברסלב'? שלום בית מיינט נישט אז וואס די ווייב זאגט - טוט מען, דאס מיינט זיין א שמאטע, דאס האט גארנישט מיט שלום בית, אז די ווייב זאגט 'רעד נישט פון ברסלב' - זאגט מען פאר די ווייב: "מיין טייערע ווייב, איך האב דיך זייער ליב, און פארנוואס זאלסטו מיר זאגן איך זאל נישט רעדן פון רבי'ן? איך וויל זא רעדן פון רבי'ן און איך וויל זא זאגן פאר די קינדער אז עס איז דא א רבי וואס קען יעדן העלפן און קען יעדן איינעם מתקן זיין, א רבי וואס האט אזעלכע גוטע עצות פאר יעדע פרט אין לעבן."

עס איז דא א טעות ביי אנשי שלומינו וואס עס מיינט שלום בית, נאכדעם וואס מוהרא"ש האט אזויפיל גערעדט צו אונז פון שלום בית, פון זיך נישט טענה'ען, פון נישט וויי טון די ווייב, איז געווארן א טעות אז מען האט מורא פון די ווייב, מען לאזט זיך טרעטן, מען באהאלט זיך; נישט דאס האט מוהרא"ש געמיינט, אויסדריקליך נישט דאס, מוהרא"ש זאגט מען טאר נישט וויי טון די ווייב, דאס מיינט אז מען טאר נישט רעדן צו איר נישט שיינ, מען טאר נישט גיין פארברענגען מיט חברים און איר לאזן אליין אין שטוב, מען טאר נישט טשעפען, אבער אז זי וויל נישט איר מאן זאל גיין דאווענען אין ברסלב ווייל זי האט געהערט לשון הרע אויפן הייליגן רבי'ן, און זי וויל נישט מען זאל הערן שיעורים וואס געבן לעבן און ברענגען נענטער צום אייבערשטן - דארף מען נישט טון וואס זי זאגט, מען דארף רעדן און רעדן מיט איר שיינערהייט, ווארעם און הארציג: "מיין טייערע ווייב איך האב דיך ליב, און איך גיי צום רבי'ן ווייל דער רבי געבט מיר לעבן, און איך וויל דו זאלסט מסכים זיין צו שיקן די קינדער אין חדר און אין בית פיגא וואס גרייט אן וואס לעבן איז, א פלאץ וואס מען לייגט נישט אריין די קינדער אין א פאלשע לעבן פון געפעלן פאר אנדערע, מען לערנט מיט די קינדער די אמונה, אזוי הייליג און אזוי געזונט".

איך וויל דיר שרייבן ממש אויפן שפיץ גאפל פון אונזער נסיעה צום הייליגן רבי'ן

די יאר בין איך געפארן פון פאר שבת, ווייל עס איז מיר זייער שווער אנצוקומען אין אומאן אן איבערנעכטיגן איין נאכט פאר ליל זכור ברית, ווייל פון ליל זכור ברית הויבט זיך אן ביי מיר א שווערע עבודה פון אויפנעמען מענטשן, דאווענען, תקיעות און געבן דרשות וכו' וכו', און היות די נסיעה איז גאר לאנג, מען דארף פארן צו אן אנדערע מדינה און נאכדעם זיך שלעפן צענדליגער שעות - בין איך געפארן פריער.

איך בין ארויסגעפארן דאנערשטאג פרשת נצבים וי"לך פארנאכטס, איך מיט מיינע קינדער נחמן נתן, יצחק דוד, הערשל און יוסף, מיט נאך אפאר אינגעלייט וואס גרייטן אן די סעודות מיט די בננין פאר אנשי שלומינו אין

אומאן; העניף אינדיג, יחזקאל סאמעט, שלמה יאקאבאוויטש, מושׁי איינהארן, לייבי אפעל, אברהם אליהו פרידריך מיט נאך צוויי דריי בחורים. די וועג איז געווען מיט גרויסע חסדים, און מיר זענען אנגעקומען פרייטאג אינדערפרי אין ווארשע. מיר האבן געדאווענט שחרית אין עירפארט, און פון דארט זענען מיר געפארן אפאר שעה מיט א באס קיין ליזענסק, מיר זענען אנגעקומען פרייטאג נאכמיטאג אין ליזענסק.

מיר זענען געגאנגען אין מקוה און זיך געגרייט אויף שבת, פרייטאג צו נאכטס האבן מיר געדאווענט מנחה און קבלת שבת ביים ציון פון הייליגן רבי אלימלך זכותו יגן עלינו. איידער איך בין ארויסגעפארן בין איך זיך געגאנגען געזעגענען ביי מיין טאטן קארלסבורגער רב שליט"א, איך האב אים געפרעגט אויב מען קען דאווענען שבת ביים ציון פון הייליגן רבי אלימלך זכותו יגן עלינו, אויב עס איז בבחינת מירון און אומאן וואס מען גייט אויף שבת צום ציון, האט ער מיר געזאגט: "אודאי", ער האט מיר דערציילט מעשה רב, פון מיין זיידע רבי יחזקאל רוטה זכותו יגן עלינו, אז ער האט אזוי געטון; ער איז געווען שבת פרה אין ליזענסק, א וואך פאר ער איז נסתלק געווארן, און ער האט געדאווענט ביים ציון פון הייליגן רבי אלימלך זכותו יגן עלינו מנחה און קבלת שבת און געטאנצן דארט לכה דודי, אזוי ווי אין מירון, אויף דעם סמך האבן מיר אויף אזוי געטון; געדאווענט ביים ציון און געטאנצן לכה דודי מיט גרויס שמחה, עס איז געווען אזוי ליכטיג, מען האט געשפירט אזוי גליקליך אז אפילו מיר זענען ווי אזוי מיר זענען, ווי סאך מיר דארפן נאך פאררעכטן אונזער לעבן, אבער בכח הצדיקים וועלן מיר נישט פארפאלן גיין, איך קען דיר נישט מסביר זיין די געפילן וואס מען האט דארט געשפירט.

מיר האבן זיך זייער מחזק געווען אז בזכות הצדיקים וועט עפעס בלייבן פון אונז. אזוי ווי דער רבי האט דערציילט פאר רבי נתן (חיי מוה"ר ז"ל, סימן תקצד), עס איז געווען א צדיק וואס איז געווען ביי זיך זייער צעבראכן, ער האט אלץ געטראכט אז ער וועט נישט האבן קיין תיקון, ער האט געטראכט אז ער איז פון די פתה וואס חכמינו זכרונם לכרכה זאגן (ראש השנה יז): "יורדין לגיהנם",

מֵעַן וְעַט זַי לַיִגָּן אֵין גִּיהֵנוֹם, "וְנִידוֹנֵין בְּהַ י"ב חוֹדֶשׁ", פֶּאָר צְוֹעֵלֶף חֲדָשִׁים, "לְאַחַר י"ב חוֹדֶשׁ", און נֶאָף צְוֹעֵלֶף חֲדָשִׁים, "גּוֹפֶן כְּלָה", וְעַט דִּי קֶעֶרפֶּער ווערן אויס, "וְנִשְׁמַתָּן נִשְׁרֶפֶת", און מֵעַן וְעַט פֶּאָרְבֶּרענען זַייער נִשְׁמָה, "וְרוּחַ מִפְּנֵרָתָן", און עֵס וְעַט קוּמֶען אַ ווינט און אויסשְׁפֶּרִיטֶן דִּי אַש "תַּחַת כְּפוֹת רַגְלֵי צְדִיקִים", אונטער דִּי פִּיס פֿון דִּי צְדִיקִים, אַזוי ווי עֵס שְׁטֵיט (מְלֶאכִי ג, כא): "וְעֶסוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיֶה אִפֶּר תַּחַת כְּפוֹת רַגְלֵיכֶם", דִּי אַש וְעַט גֵּיין אונטער דִּי פִּיס פֿון דִּי צְדִיקִים; הָאָט דָּער צְדִיק זִיךְ זַייער מַחֲיָ גֶעווען, אַז כְּאַטְשִׁיג וְעַט דִּי אַש פֿון זַיין קֶעֶרפֶּער זַיין אֵין גֶּן עֵדֶן אונטער דִּי פִּיס פֿון צְדִיקִים, דָּער צְדִיק הָאָט גֶעזאַגט: "נִישְׁט" - וְעַט שׁוִין נִישְׁט זַיין פֿון מִיר", עֶפֶס וְעַט יאַ אַיבֶּערבֿלייבן.

דָּער רַבִּי הָאָט דָּאָס דֶּערצַיילט פֶּאָר רַבִּי נֶתָן אִים צו לֶערנען אַז אַפִּילוֹ דִּי גְרוֹיסע צְדִיקִים זענען בִּי זִיךְ אויף זַייער צעבֶּראַכן און זַי דאַרפֶּן זִיךְ זַייער מַחֲזֵק זַיין, און זִיךְ זַייער שְׁטאַרקן, און רַבִּי נֶתָן פִּירט אויס (שם): "וְהִנְרָאָה מִדְּבָרָיו", ווי עֵס זעט מִיר אויס, "שְׁפֶמָה וְכִמָּה פְּעֻמִּים הִחִיָּה עֲצֻמוֹ בְּזָה", אַז דָּער הַיִּלִּיגֶער רַבִּי הָאָט זִיךְ אַליין מַחֲזֵק גֶעווען מִיט דָּעם, "וְנִתְרָצָה גַם לְזָה", און עַר אִזוֹ גֶעווען גֵּרִיט אַפִּילוֹ אויף דָּעם, "שְׁאַפִּילוֹ אִם חֵס וְשְׁלוֹם יִהְיֶה כִּף", אַז אַפִּילוֹ עֵס וְעַט גְּאַרְנִישְׁט בֿלייבן פֿון אִים, "הוּא מְרָצָה לְעַסֵּק בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּמָה שְׁיֻכַּל", אִזוֹ עַר ווייטער גֵּרִיט צו בֿלייבן דינען דָּעם אַיבֶּערשְׁטן מִיט וואס עַר וְעַט נֶאָר קענען, "לְחַטֵּף כָּל יְמֵי חַיָּיו", אַרַיִנכאַפֶּן גוטע זאַכן ווי לאַנג עַר לֶעבֶט, "וְהָ טוֹב יַעֲשֶׂה עִמוֹ מַה שְׁיַעֲשֶׂה כְּרָצוֹנוֹ הַטּוֹב", און אַז דָּער אַיבֶּערשְׁטער וְעַט וועלן מאַכן מִיט אִים וואס עַר וְעַט וועלן - אִזוֹ עַר גֵּרִיט; ווייל נֶאָר אַזוי קען מֵעַן זוכה זַיין צו בֿלייבן שְׁטאַרק אֵין עֲבוּדַת הַשֵּׁם, אויב מֵעַן ווייל גְּאַרְנִישְׁט, מֵעַן ווייל נֶאָר טון דִּי ווילן פֿונעם אַיבֶּערשְׁטן.

אֵין אַנְהויב בִּיִּים אַנְקוּמען צום צִיוֹן אֵין לִיזענְסֵק בֵּין אֵיךְ גֶעווען פֶּאַרְהאַקט און פֶּאַרמאַכט, אֵיךְ הָאָב קוִים גֶעקענט עֶפֶענען מִיין מוֹיל אַרויס זאַגן אַ וואָרט, אֵיךְ הָאָב גֶעבֶּעטן אַיין זאַך: "בְּאַשְׁפֶּער מאַךְ מִיךְ פֶּרִילִיךְ, בְּאַשְׁפֶּער מאַךְ מִיךְ פֶּרִילִיךְ", בִּזוֹ בְּחֻמַּלַת הַשֵּׁם אֵינְמִיטן דַּאווענען אִזוֹ גֶעוואָרן אַזוי לִיכְטִיג, אֵיךְ בֵּין גֶעוואָרן זַייער פֶּרִילִיךְ.

די סעודות האבן מיר געגעסן באזונדער, די עסן איז געווען מיט די הכשר פון כדתיא, עס איז געווען זייער שיין צוגעשטעלט, מיר האבן נישט געמאכט קיין לאנגע סעודה, מיר זענען געווען אפגעמאטערט פון די וועג. שבת אינדערפרי בין איך געגאנגען אין מקוה און געלערנט מיינע שיעורים פאר אפאר שעה, אויך די אנדערע חברים האבן געלערנט יעדער איינער די שיעורים כסדרן; חומש, משניות, גמרא, תיקונים וכו', עס איז אזוי שיין צו זען ווי יעדער איינער פון אנשי שלומינו האט זיך א זעקל ספרים, יעדער איינער איז זיך מחי' מיט זיינע אוצרות. מיר האבן געדאווענט אין די דירה וואו מיר זענען איינגעשטאנען, מיר האבן געהאט אונזער ספר תורה, די ערשטע ספר תורה וואס איך האב געקויפט פאר די קהילה פאר פופצן יאר צוריק.

שבת נאכמיטאג האב איך געווארט ביז מען וועט עפענען די ציון, דער גבאי אין ליזענסק פארשפארט יעדן שבת פון פארטאגס ביז פינף אזייגער דעם בית החיים, ווייל עס קומען צו פארן טוריסטן, אידישע אפשטאמיגע - צום בית החיים, און עס איז חלול שבת, דעריבער פארמאכט ער דעם בית החיים. איך האב געלערנט ביים פענסטער פון מיין שטוב און געקוקט יעדע פאר מינוט ווען דער גבאי וועט עפענען דעם בית החיים, און ווען איך האב אים געזען עפענען די בית החיים בין איך נאכאמאל אריבער צום ציון הקדוש, איך האב מתפלל געווען, געזאגט תהלים און זיך אביסל מתבודד געווען.

מיר האבן געדאווענט מנחה אין די דירה, געגעסן שלש סעודות, געדאווענט מעריב און געמאכט הבדלה. מוצאי שבת זענען מיר ארויסגעפארן די לאנגע נסיעה מיט א באס פאר לאנגע לאנגע שעות, די נסיעה איז געווען א שווערע נסיעה, ביים גרעניץ האט מען אונז אויפגעהאלטן פאר צוויי שעה, מיר האבן זיך געוואשן צו מלוה מלכה און געזינגען זמירות.

מיר האבן זייער געוואלט אנקומען אין מעזיבוז ביים הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו נאך פארן עלות השחר זאגן סליחות, און ווען מיר האבן

געזען אז מיר וועלן אָנקומען נאָכן עלות - האָבן מיר געזאָגט סליחות אויפן פּאָס, איך האָב געהאַט אַ שטאַרקע התעוּרָות ביי סליחות, ווי מיר בעטן זיך ביים אייבערשטן זאל אונז געבן אַ גוט יאר און אונז נישט משפּטין לויט אונזערע מעשים.

א' האַזינו

מיר זענען אָנגעקומען אין מעזיבז אביסל פּאַרן גן החמה, מיר האָבן זיך גלייך געשטעלט דאווענען שחרית, אַ טייל פון אונזער חבורה זענען קודם געגאַנגען אין מקוה, איך בין גלייך געגאַנגען דאווענען ותיקין, נאָכן דאווענען האָב איך מעכיר סדרה געווען, נאכדעם בין איך געגאַנגען צום ציון פון הייליגן בעל שם טוב זכותו גגן עלינו. עס איז געווען דאָרט אַסאָך מענטשן, איינער האָט דאָרט אָנגעצינדן הויף אויף זיין טעלעפּאָן שיינע וואַרעמע האַרציגע מוזיק, די האַרציגע וואַרעמע ניגון וואס מען פירט די צדיקים אין 'גן עדן', עס איז דא אַ יש אומרים אז דער הייליגער בעל שם טוב האָט געמאַכט דעם ניגון, די ניגון האָט מיר צעריסן דאס האַרץ, איך האָב זיך געקענט גוט אויסוויינען ביים צדיק, מאַכן וידוי דברים, און בעטן פאר מיר און פאר אידישע קינדער.

אַן אַ שיעור בחורים זענען צוגעקומען אין מעזיבז זיך פּאַדאַנקען פאר די שיעורים און ספרים וואס געבט זיי חיות און לעבן, אויף איז אַ בחור צוגעקומען צו מיר פּרעגן אן עצה וואס צו טון, ער פּלעגט זיך מחי' זיין מיטן סדר דרף הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), ער האָט געהערט די שיעורים און זיך גענומען לערנען משניות פאר אַ לאַנגע צייט, ער האָט געשפּירט אזא זיסקייט אין לעבן, און בּמשף די גאַנצע צייט איז ער געווען ריין פון עבירות, ביז זיין ראש ישיבה האָט אים געגעבן צו פּאַרשטיין אז די זקנים אין בּרסלב זאָגן אז דאס איז נישט דעם רבינ'ס זאף, און זאָגן משניות, זאָגן גמרא - איז נאר פאר שוואַכע, עס איז נאר אַ בדיעבד, "ביז איך האָב אָפּגעלאָזט דעם דרף הלימוד, און יעצט איז מיר אַלעס פּאַרלאָשן, איך פּאַל און פּאַל..." איך האָב אים געזאָגט: "גיי צוריק צו דיין משפּיע און זאג אים 'שכח פּאַרן מיר אָפּשניידן מיין חיות, שכח פּאַרן מיר צונעמען מיין לעבן'".

איך בין געווארן זייער צעקאכט הערנדיג דאס, איך האב זיך פארגענומען דארט אז איך וועל מער רעדן קעגן די לצים, די זקנים. איך האב זיך דערמאנט וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט מיר געזאגט: "אויב דו וועסט נישט רעדן קעגן די לצים - וועט דיין ארבעט זיין אומזיסט, דו וועסט רעדן הונדערט דרשות פון דרך הלימוד, און עס וועט קומען איין לץ, איין פארעף און געבן איין מאך מיט די האנט א תנועה פון ביטול, און געבן א לאף, און די תלמידים וועלן אלעס אפלאזן".

פון דארט זענען מיר געפארן קיין ברסלב צום הייליגן רבי נתן, דארט האב איך זיך אויך געקענט גוט אויסוויינען. איך האב געבעטן דארט אז איך וויל זוכה זיין צו זען נאר גוטס ביי יעדן איינעם, נישט זען גארנישט קיין שלעכטס. איך האב געזאגט פאר רבי נתן: "דו האסט אונז אנטפלעקט די סוד אז אויב מען זעט עפעס שלעכטס ביי אנדערע איז דאס די אייגענע חסרון, אז מען זעט שלעכטס איז א סימן אז מען האט נישט געהאט קיין התבודדות, אדער ווייניג התבודדות", אויך האב איך געבעטן רבי נתן זאל זיין פאר מיר א מליץ יושר, ווייל רבי נתן האט געזאגט אז ער וויל ליגן ביים טיר פון בית החיים, אז אלע נפטרים וואס מען וועט ברענגען צום בית החיים זאל מען אריבער פירן זיין קבר און ער וועט זיי דן זיין לכף זכות און זיין א מליץ יושר פאר זיי, האב איך געבעטן דארט: "זיי פאר מיר אויך א מליץ יושר, און פאר אלע אידן".

ביי רבי נתן איז גאר אנדערש, ווייל רבי נתן האט געהאט א הארץ פאר יעדן איד, ער האט געזאגט: "איך קען מלמד זכות זיין אויף יעדן איד", רבי נתן האט פארשטאנען אלעמען און געהאט א הארץ פאר אלעמען, דארט ביי זיין ציון ווען מען מאכט השתטחות קען מען זיך גוט אויסבעטן און אויסוויינען.

ווען מיר זענען אנגעקומען אין אימאן האט מען אונז געהייסן אויספאקן אלע פעקלעך, דער עולם איז שוין געווען אזוי אויסגעמאטערט, מען האט זיך אין אנהויב אנגעהויבן קריגן מיט די פאליציי אז מיר גייען נישט אראפנעמען די פעקלעך, אבער נאך א שטיק צייט האט מען געזען אז

עס איז נישטא קיין ברירה און אויסגעמוטשעטערהייט האט יעדער אראפגעשלעפט די זעק און פֿעק און אריבער די מאשינען זיך בודק זיין און מען איז אריבער, און מיט שמחה איז מען אנגעקומען, מען האט געזינגען: "אומאן אומאן ראש השנה, אשרינו מה טוב חלקינו".

נאכן פֿארן לאנגע שעות האבן זיך אלע אינגעלייט גענומען צו די ארבעט מיט אזא געטריישאפט; מן הבוקר עד הערב, אין א הייסע קאף, ווערנדיג אנגעגאסן און אנגעשמירט מיט די עסן, אן ווערן באצאלט, נאר מיט איין פֿונגה 'העלפן אנגרייטן די בנן פֿאר די הונדערטער אידן וואס קומען צום רבי'ן, צוריק טון פֿאר די קהילה וואס האט געגעבן לעבן'.

ישׂראל פוקס האט אויז אפגעווארט מיט פיינע עסן, מיט א גוטע פֿרישטאג און מיט א גוטע נאכטמאל, ער האט אויז זייער געהאלפן מיט די הקשר, ער איז געווען אונזער משגיח אין קאף.

ב' האזינו

מאנטאג אינדערפֿרי בין איך געפֿארן מיט העניף צום באנק ערלעדיגן פֿאפירן אז דער בנן אין אומאן זאל זיין לעגאל, איך האב מיט גענומען א קליינע ספר תיקונים, און במשך וואס מען האט דארט געדארפט ווארטן האב איך אריינגעכאפט אסאך בלעטער תיקונים, איך האב זיך מחי' געווען מיטן סדר דרך הלימוד. איך האב געטראכט 'ווי פֿאר די וואס ווייסן נישט פונעם סדר דרך הלימוד, וואס טוען זיי ווען מען דארף זיצן שעות אין אפיס און ווארטן וכו' וכו'? אזויפיל טייערע צייט ווערט פֿארברענט, און ווען מען ווייסט פון רבינ'ס דרך הלימוד, פון רבינ'ס וועג, לערנען אפילו אן פֿארשטיין, אפילו נאר זאגן די ווערטער - קען מען אזויפיל אריינכאפן, אזויפיל זיך איינקויפן גוטס בזה העולם'.

אויפן וועג צוריק פון באנק בין איך געגאנגען צום ציון, מען האט נישט אריינגעלאזט נאר ווער עס צאלט שטייער, איך האב געצאלט די פֿערציג דאלער און אריין צום ציון מיט אזא שמחה. אלע יארן ווען איך קום צום רבינ'ס ציון הויב איך אן גלייך זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, אבער וואס געשעט, נאך צוויי דריי קאפיטלעך עפנט זיך אויף מיין הארץ און איך הויב

אָן רַעדן, זיך מתוודה ויין און זיך גוט אויסנוויינען, און נאכדעם דארף איה נאכאמאל אנהויבן זאגן די תיקון הכללי. די יאר האב איה געטראכט אז איה הויב בכלל נישט אן זאגן די תיקון הכללי, ערשט וועל איה נעמען שלום ביים רביין און דערצייילן אלעס וואס ליגט אויפן הארץ און זיך מתוודה ויין, און נאכדעם וועל איה זאגן די צען קאפיטלעך תהלים.

איה האב זיך אויסגעוויינט און אויסגעשמועסט אלעס וואס ליגט מיר אויפן הארץ, איה האב געבעטן פאר אלע וואס דארפן ישועות, און נאכדעם האב איה זוכה געווען צו קומען נאנט צום קבר און זאגן דארט די צען קאפיטלעך תהלים מיט די תפלה פון רבי נתן, אויף האב איה געזאגט דעם יום תהלים.

איה האב אהיים שפאצירט און זיך ווייטער מתבודד געווען, עס איז דאך אזוי מחידיג ווען מען קען גיין א שפאציר און רעדן צום אייבערשטן, דאס איז דאך די ברכה וואס דער אייבערשטער געבט (רש"י ויקרא כו, יב): "אטייל עמכם בגן עדן", איה וועל שפאצירן מיט ענק אין גן עדן, דאס איז ווען מען שפאצירט און מען איז זיך מתבודד; דאס איז טעם עולם הבא, טעם גן עדן, דאס איז וואס די צדיקים זענען זוכה אין גן עדן, ונהנים מזיו השכינה.

ג' האזינו

דינסטאג פארטאגס זענען שוין אנגעקומען רוב עולם, מען האט זיך אזוי געפרייט איינער צום צווייטן, די שמחות איז געווען אין לשער. איה בין צוריק געפארן נאכאמאל צום באנק ערלעדיגן אז דער בנין זאל זיין לעגאל, זיי האבן געדארפט נאך פאפירן, און ברויף השם מען האט עס געקענט ערלעדיגן.

אויפן וועג אהיים פון באנק האב איה געבעטן דעם דרייווער ער זאל מיך אראפלייגן ביים גאס שלום עליכם, איה בין צוגעגאנגען צום ציון זיך נאכאמאל מתוודה געווען, נאכאמאל אריינגעכאפט א תיקון הכללי, מיט התבודדות, מיט דעם יום תהלים. אויף האב איה זיך פארגעקוקט צוויי בלאט גמרא, און צוריק שפאצירט צום בנין.

אויפן וועג אהיים האב איך געטראכט 'וואס טו איך אויב ווילדע הינט וועלן קומען?' איך האב זיך גלייך דערמאנט פון רבינ'ס ווערטער, דער רבי זאגט (ספר המדות אות דרך, סימן י'): "כשתשא אצלך אכנים הנמצאים על פני השדה", אז דו וועסט מיט נעמען שטיינדלעך פון פעלד, "תנצל מחיות רעות", וועסטו ווערן געראטעוועט פון די ווילדע חיות; איך האב אויפגעהויבן אפאר קליינע שטיינדלעך, און אזוי איז טאקע געווען, עס זענען געקומען צו לויפן ווילדע הינט, האב איך געווארפן פון די שטיינער אויף זיי, זענען זיי אלע אנטלאפן; שפעטער איז געקומען א יונגער שגץ און געווארפן אין מיין ריכטונג א שטיין, ברוך השם עס איז נישט געפאלן אויף מיר.

פאר מנחה מעריב האבן מיר געלערנט דעם בלאט גמרא און אביסל געשמעקט פון דאס גרויסקייט פון קומען צום רבי'ן ראש השנה, און ווי אזוי מען זאל אויסניצן די טעג אין אומאן און נישט ווארטן אויף געפילן וכו', נאר טון בתמימות ופשיות.

מיר האבן געהאט א וואך נאכט, דער מדפיס, און גבאי פון ירושלים שמעון עוזר גרוזיר האט געהאט א קינד און ער איז געקומען צו פארן צום רבי'ן, ער האט געמאכט א שליח הגאון רבי משה בראנסדארפער שליט"א זאל מאכן דעם ברית. פאר מענטשן איז דאס א מאדנע זאך אז מען פארט אנוועק פון א ברית פון א קינד, מען מאכט א שליח, אבער אז מען טראכט אריין, אלע וואס נעמען א מוהל און מאכן נישט אליין די מילה, מאכן זיי א שליח דעם מוהל, און אז מען דארף זיך אליין מלען, אזוי ווי עס שטייט (דברים י, טז): "ומלתם את ערלת לבבכם", איז דאך "הוא קודם".

ליל זכור ברית

ביי חצות הלילה האבן מיר געזאגט סליחות. אברהם הערש דער גבאי פון שטעטל קרית ברסלב ליבערטי האט פארגעזאגט סליחות, ער דאווענט זיס און ווארעם, נאך סליחות האבן מיר געמאכט פדיון נפש.

איך וויל אנדערש מאכן פון די קומענדיגע יאר שנת תשפ"ו הבא עלינו לטובה, מען זאל זאגן סליחות ערב ראש השנה פארטאגס, נישט ביי חצות,

מִכְּמָה טַעַמִּים. קוֹמְעַנְדִּיגַע יָאָר וִוען די עֲלוֹת הַשַּׁחַר אֵין אומאן וִועט זײַן האַלב זַעקס - וִועלן מיר זאַגן סְלִיחוֹת הָאֵלֶב פִּינְף, און נאַכְדֵעַם דאַווענען שַׁחֲרִית וְתִיקִין, און נאַכְדֵעַם מאַכן פִּדְיוֹן נָפֶשׁ.

עֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה

נָאָף שַׁחֲרִית הָאָבֶן מיר גַעלְעֶרְנֶט דַעם בְּלֵאט גַמְרָא און עַס אִיז ווייטער גַעווען פִּדְיוֹן נָפֶשׁ. אַזוי זאַגט דאָף דַעַר רַבִּי (שיחות הַר"ן, סימן ריד) אַז עֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה זָאל מַעַן גַעבֵּן אַ פִּדְיוֹן.

עַס אִיז גַעווען חֲדָר פֶּאָר אַלַע קִינְדֵער, די גַעטְרִיעַ מְלַמְדִים הָאָבֶן גַעדאַווענט און גַעלְעֶרְנֶט מיט די קִינְדֵער און זײ גַענומען צום ציון, אִיף הָאָב גַערעדט צו די קִינְדֵער אַפֶּאָר ווערטער אַיידער זײ זַענען גַעגאַנגען צום ציון, אִיף הָאָב זײ דַערצײלט וִוען דַעַר רַבִּי אִיז גַעווען אֵין אומאן הָאָט עַר גַעהערט ווי מַעַן שָׂרִיט אױפֵן בֵּית הַחַיִּים בִּי די קְבָרִים פֿון די עֲלֻטְעֶרן וְכוּ, אַיִינְמַאל הָאָט דַעַר רַבִּי גַעהערט ווי אַ פֶּרוֹי שָׂרִיט בִּי דַעַם קְבָר פֿון אִיר טאַטע, זֵי הָאָט גַעשָׂרִיגֵן: "טאַטע! טאַטע!" מיט אַ וויינעדיגע קוֹל, הָאָט דַעַר רַבִּי גַעזאַגט פֶּאָר זײַן טאַכטער (שיחות הַר"ן, סימן קנו): "דו הַעֲרַסְט ווי די פֶּרוֹי וויינט אַזוי שְׂטאַרק, אָבַעַר קִינְדֵער הַעֲרַט אִיר נִישַׁט אױס, ווייל אִיר טאַטע אִיז בְּכָלֵל נִישַׁט דָא, אָבַעַר וִוען מַעַן קוֹמְט צו אַ קְבָר פֿון אַ צַדִּיק אִיז נִישַׁט אַזוי, דַעַר צַדִּיק אִיז יָא דַאָרט און הַעֲרַט זֵיך צו, ווייל וִוען אַ צַדִּיק גִיט אַוועק פֿון די וועלט אִיז אַזוי ווי אַיִנְדֵער גִיט אַרױס פֿון אֵיין שְׁטוּב צום צווייטן שְׁטוּב", און דַעַר רַבִּי הָאָט ווייטער גַעזאַגט: "פִּינְקַט אַזוי ווי וִוען אִיף גִי אַרײַן אֵין אַ צווייטע שְׁטוּב און דו וועסט שָׂרִיעַן 'טאַטע' וועל אִיף דִיך זִיכער הַעֲרֵן, אַזוי וועט זײַן וִוען אִיף וועל אַוועק גִיין פֿון די וועלט, אַז דו וועסט קוֹמַעַן צו מִיין קְבָר און דו וועסט שָׂרִיעַן 'טאַטע', וועל אִיף דִיך הַעֲרֵן און אִיף וועל דִיר הַעֲלֶפֶן".

רֵאשׁ הַשָּׁנָה

די לַעצטע תּפִּלָּה פּוֹנַעם פֶּאָרגאַנגענעם יָאָר, תּפִּילַת מְנַחָה - בֵּין אִיף גַעווען דַעַר בַּעַל תּפִּלָּה, און צו מַעֲרִיב אִיז אַבְרָהָם הַעֲרַשׁ צוגעגאַנגען. עַר הָאָט זײַער האַרצִיג גַעדאַווענט, אִיף די תּפִּלָּה פֿון 'אַחוֹת קַטְנָה' הָאָט עַר

געזאגט מיטן נוסח ווי מען פלעגט זאגן ביי מוהרא"ש, זייער א הארציגע נוסח, עס האט מיר אזוי צעריסן דאס הארץ, איך האב קוים געקענט זאגן די ווערטער פון זיך שטיקן מיט געוויין.

נאכן דאווענען האבן מיר זיך געווינטשן לשנה טובה מיט אזא ליבשאפט, מיט די גאנצע הארץ. מען האט געזען וואס דער רבי זאגט (חיי מוהר"ן, סימן רצב): "העולם ראוי שיתמהו עצמן על האהבה שבנינו", די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די גרויסע ליבשאפט וואס הערשט צווישן אייך; דאס קען מען זען ראש השנה ביים קיבוץ, די ליבשאפט צווישן אנשי שלומינו, יעדער מיט אזא ליבשאפט צום צווייטן.

מען האט נישט געמאכט קיין לאנגע סעודות, מען איז געגאנגען שלאפן פרי צו קענען אויפשטיין פארטאגס. ביידע טעג ראש השנה זענען מיר אויפגעשטאנען פיר דרייסיג, געלאפן אין מקוה און געלערנט שיעורים פסדרן, נאכדעם האבן מיר געלערנט א בלאט גמרא אינאיינעם, און אום זעקס אזייגער זענען מיר געגאנגען צום ציון, אפאר הונדערט אידן אינאיינעם, געזאגט די תיקון הפללי און זיך מתבודד געווען.

די תפלות זענען געווען זייער הארציג, זייער שיין. ביי תקיעת שופר האבן מיר גערעדט אז מען זאל זיך נישט האלטן קליין און טראכטן וואס וועט שוין אויסמאכן מינע תפלות? וואס וועט שוין אויפטון מינע ווערטער? ענדערש זאל מען זיך האלטן קליין ווען עס קומט צו בויען א הויז, דארט זאל מען טראכטן וואס בין איך דען ווערד צו בויען אזוי שיין? מאכן אלע מאדערנע זאכן, וואס פעלט עס אויס? איך בין דאך אן איש פשוט, איך ווייס גארנישט, איך בין דען ווערד? און אויך ווען מען קויפט א קאר אין מען קען קויפן א קאר פאר דרייסיג טויזנט אדער זעכציג זיבעציג טויזנט, און דער מוכר רעדט איין מען זאל נעמען די טייערע און באצאלן צוביסליך פאר זעקס זיבן יאר, דעמאלט זאל מען טראכטן בין איך דען ווערד? איך בין דאך א חוטא ופושע, נישט ווען עס קומט צו דאווענען און צו בעטן דעם אייבערשטן פאר זיך און פאר כלל ישראל, דארט טאר מען נישט זיין קיין עניו.

עס איז געווען א גרויסע התעוררות ביי תקיעת שופר, מען האט געשפירט ווי אלע אנשי שלומינו טוען תשובה, אלע זענען זיך מקבל צו זיין גוט. אויף האב מיר דערמאנט מען זאל ארויסנעמען די פיינטשאפט פון הארץ.

תשליף זענען מיר געגאנגען אינאיינעם א וועג פון צוואנציג מינוט, מען האט געטאנצן נאך תשליף "אשרינו שזכינו להתקרב לרבנו", די שמחה איז געווען זייער גרויס.

מנחה האט אברהם הערש געדאווענט, און צווישן מנחה מעריב האבן מיר גערעדט פון דאס גרויסקייט פון קומען צום רבי'ן. דער רבי זאגט (סיי מחבר'ן, סימן תו): "וואס זאל איך זאגן, קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאנען", און (שם, סימן תצא): "ומי שזוכה להיות על ראש השנה הוא בודאי אין צריך להתענות כלל", ווער עס האט זוכה געווען צו זיין ביי מיר ראש השנה דארף נישט פאסטן מער, "מאחר שזוכה להיות אצלי על ראש השנה", ווייל ער איז געווען ביי מיר ראש השנה.

מיר האבן גערעדט פון טון וואס דער רבי וויל, זיך מתבודד זיין יעדן טאג אפילו פאר אפאר מינוט, ווייל נאר דאס קען העלפן; אנשטאט גיין צו דעם און צו יענעם - זאל מען זיך ווענדן צום אייבערשטן, זיך אויסשמועסן דאס הארץ אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינד, דערציילן ווי שטארק מען וויל זיין גוט און ווי דער יצר הרע לאזט נישט אפ, און ווארפט אראפ נאכאמאל און נאכאמאל, און נאר דורך התבודדות, נאר דורך שרייען צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך: "טאטע העלף מיר, טאטע ראטעווע מיר" - קען מען זיך אויפהייבן און נישט אפלאזן.

מערכית האט אברהם הערש געדאווענט.

צווייטע טאג ראש השנה

אינדערפרי בין איך אויפגעשטאנען פארקילט, איך האב נישט געהאט קיין קול, איך האב געזאגט פאר אברהם הערש דער גבאי אין שטעטל ער זאל זיך גרייטן צו דאווענען, אבער אנשי שלומינו האבן דאס געהערט האבן זיי געבעטן דעם אייבערשטן, און וואונדער האט פאסירט, אינמיטן פסוקי

דזמרא פֿרעגט מיר אַבְרָהָם הַעֲרָשׁ וואס איז געבליבן, זאג איך אים: "איך מיינ א נס האט פאסירט, די קול איז צוריק געקומען".

די יאר האט מען צוגעלייגט אסאך זאכן אינעם בנן, מער באקוועם געמאכט. העניף גרו יאיר האט זייער שווער געארבעט אז אלעס זאל זיין גוט און באקוועם, מען האט געענדיגט די מקוה, און מען האט געענדיגט נאך א שטאק.

אויף האט מען געבויט א גרויסער שאטער וואו צו עסן, עס האט צוגעגעבן הרחבת הדעת. די גבאים פון די רענט קאמפיין האבן דאס צוגעשטעלט, זיי גייען צאמנעמען פון אנשי שלומינו די געלט פאר דעם.

מנחה האט געדאווענט הרב רבי דניאל בויס שליט"א, ער איז געקומען מיט א חבורה תלמידים צו הערן די שיעור. ביים שיעור האבן מיר גערעדט פון זיך פרייען מיט די מצות וואס מיר טוען, און אז מיר זענען געקומען צום רבין דארף מען טון וואס דער רבי לערנט אונז; צו זיין פרייליך אז מיר זענען אידן און מיט די מצות. עס זענען געקומען מיט רבי דניאל מענטשן וואס האבן נישט פארשטאנען אידיש, האב איך אביסל גערעדט אין לשון הקודש.

שבת שובה

קבלת שבת האט געדאווענט מרדכי היימליך, ביי באו בשלום האט מען געטאנצן און געפאטשט מיט א שטארקע שמחה. די סעודות זענען געווען זייער געשמאק, די עסן האט געהאט אלע טעמים.

די יאר האט מען צעטיילט די ארבעט, מען האט אראפגענומען ארבעט פון העניף מיט יחזקאל סאמעט, זיי צוויי זענען מער ווייניגער ממונה איבער אלעם, און אונטער זיי זענען אריינגעקומען א גאנצע שטאב געטרייע אינגעלייט, אהרן שלמה שווארץ מיט יודי פריינד, מיט נאך אינגעלייט און בחורים, זיי האבן אויסגעטיילט די עסן.

לייבי ליבערמאן האט צוגעשטעלט די קאווע, נח הערש מיט נאך חברים האבן אפגערוימט די סעודות, יואל משה האט גערייניגט פארנט פונעם בנן, אפרים שמעון האט מסדר געווען די מקוה, און צוויי חשובע

בחורים מלמדים, מרדכי איידליס און שלום אלי' פעלבערבוים האבן גערייניגט די אריינגאנג צום בית המדרש. אברמי פיש מיט נאך אפאר געטרייע אינגעלייט און בחורים האבן גערייניגט און צוגעגרייט די בית המדרש. נחמן נתן קרויס האט פארקויפט די זיצן, און שלמה יאקאבאוויטש מיט אברהם אליהו פרידריך האבן געקאכט אין איין קאך די פלישיגע עסן, און מען האט געבויט די יאר נאך א קאך פאר די פארעווע עסן, דארט האבן געקאכט מושי איינהארן מיט לייבי אפעל און נאך בחורים און חתנים. נישטא אינעם בנן קיין איין באצאלטע ארבעטער, אלעס ארבעט פארן רבי'ן מיט די גאנצע הארץ. אויף דער בעל תפלה און בעל תוקע דאווענען און בלאזן נאר צו באצאלן פארן רבי'ן פארן געבן אזעלכע עצות, שכל און חיזוק פארן לעבן.

נאך די סעודה האבן מיר געזינגען זמירות שבת אינעם נייעם שאטער, לכתחילה האט געהייסן עס וועט זיין א באטע מיט א דרשה, אבער איך האב נישט געהאט קיין קול, זענען מיר געבליבן זינגען אלע זמירות ביי די סעודה. אויף איז פארגעקומען א שלום זכור ביי האברך הלל ווייס, ער מיט זיין טאטע און שווער, אלע זענען געקומען קיין אומאן, און ער האט געשטעלט א שליח אונזער מוהל רבי אהרן פון מאנרא צו מאכן די ברית.

שבת אינדערפרי

איך האב נישט געהאט קיין כח צו גיין צום ציון, איך בין געווען שטארק פארקילט, איך האב געטרינקען טיי מיט האניג. צוביסליך האב איך געקענט רעדן מיטן קול, איך האב געקענט פארלערנען דעם בלאט גמרא. נאכן פארלערנען האבן בחורים און אינגעלייט געמאכט זייערע סיומים, מען האט אויסגעלייגט די מתנות וואס אנשי שלומינו ברענגען צום רבי'ן, אויף קינדער האבן מסיים געווען.

שחרית האט געדאווענט דער מגיד שיעור פון ירושלים משה שמואל, מוסף האט געדאווענט איינער פון די נייע גבאים פון אונזער מאנסי שול. מיר האבן אויפגענומען נייע גבאים, ווייל אלע גבאים פון מאנסי האבן זיך אוועקגעצויגן קיין שטעטל, קיין ליבערטי.

נאכן דאווענען האבן מיר פארגעלעננט סיפורי מעשיות, די מעשה פונעם חכם און תם און מחזק געווען די אינגעלייט אויף שלום בית; מען זאל נישט לעבן מיט קיין חומרות, און מען זאל געבן גוטע ווערטער, און נישט מיינען אז אויב מען איז ארויס פון שטוב איז מען מער חשוב.

נאך די סעודה בין איך געגאנגען צום ציון מיט מיינע קינדער, מיר האבן געזאגט די תיקון הכללי, אויף האב איך געזאגט דעם יום תהלים און זיך מתבודד געווען, און זיך געזעענט מיטן רביין מיט גרויס בענקעניש.

אויפן וועג צום ציון און אויף צוריק איז געווען שיינע שיחות מיט אנשי שלומינו, פארקאר האט דער גבאי פון בני ברק, דער וואס שרייבט אפ די וועכנטליכע ליל שישי שיעורים - אפגעשריבן אלע שיינע שמועסן פון די וועג וואס מיר שפאצירן צום און פון ציון, איך האף די יאר וועט ער דאס אויף אפשרייבן.

שלש סעודות

מנחה האט געדאווענט דער גבאי פון בני ברק יואל לעווי גרו יאיר. שלש סעודות האבן מיר גערעדט פונעם זיסן דרך הלימוד, עס זענען ארויפגעקומען קינדער און בחורים וואס האבן מסיים געווען - איינער ש"ס, א צווייטער חצי ש"ס, א דריטער משניות, און אזוי ווייטער.

מיר האבן גערעדט איבער די ספנה פון רעדן מיט פרומע לצים, די וואס זעען אויס עובדי'ש, די וואס רעדן בשם זקנים, אז דאס איז נישט דעם רבינו'ס זאך. איך האב זיך געבעטן ביי אנשי שלומינו: "זייט נישט קיין אויבער חכמים, רעדט נישט מיט קיין לצים, עס זאל ענק נישט אינטערעסירן וואס די זקנים זאגן, דא ביי אונזער מנגן, ביי אונזער בנגן, זענען געווען פארקאר אינגעלייט וואס האבן געלעבט מיט די עצות, שכל און התחזקות פון רביין, און די יאר זעט מען זיי נישט צוליב וואס זיי האבן זא גערעדט מיט פרומע לצים."

דיר בעט איך אויף, פריש זיך אויף און דריי זיך נאר מיט תלמידי היכל הקודש וואס האבן תמימות, נעם זיך חברים וואס האבן תמימות, וואס די

שיחות פון רבי'ן איז זיי אינטערעסאנט, וואס די ווערטער פון מוהרא"ש לעבט זיי אויף, חברים וואס דערציילן מעשיות פון תפלה, חברים וואס לערנען יעדן טאג חומש, משניות, גמרא, הלכה, תהלים, דעם רבינ'ס ספרים, ועוד ועוד, חברים וואס לערנען אָשר בנחל, וואס האָפן חיות פון אָשר בנחל, און דיין ווייב זאלסטו מכבד זיין, אָפער נישט מורא האָפן, און ווייטער מאַכן חבורות ביי דיר אין שטוב פון אנשי שלומינו, און מאַך דיין ווייב פאר אַ חסידות'טע, ווייל עס איז דא אַ דיבור פון הייליגן רבי'ן: "איך וויל ענק זאלן מאַכן ענקערע ווייבער חסידות'טעס"; ווייל אויב די ווייב ווערט צוגעצויגן צום רבינ'ס דיבורים קען מען אסאך פארדינען.

מוצאי שבת גלייך נאך הַבְדֵּלָה האב איך זיך געוואשן מְלִנָּה מְלִכָּה און זיך איינגעפאקט, און מיר זענען געפארן צום באן. די יאר זענען מיר געפארן מיטן באן פון אומאן גלייך קיין פוילן, קיין פּשעמישל. די באן האט געהאט בעטן, מען האט זיך געקענט אראפלייגן און זיך אויסרווען. די וועג איז פאר מיר געווען די גרינגסטע וועג, גרינגער ווי פארן מיט אַ באַס, מיט אַ קאר; ווייל ווי באַקוועם קען זיין דאס פארן איבער צען שעה זיצנדיג? זאל זיין די קאר, די ווען - מיט באַקוועמע זיצן, איז דאס גוט פאר צוויי דריי שעה, אָפער אַז מען פארט צען צוועלף שעה - איז די גרינגסטע אַז מען קען זיך אַראפלייגן.

איך האב געבעטן די צוויי אינגעלייט אַלי' און משולם, וואס שטעלן צו די וועג פאר אנשי שלומינו אלע יארן צו פארן צום רבי'ן, אַז אויב קומענדיגע יאר וועט נאכאלץ זיין פארמאכט קיעוו, מען וועט זיך נאך דארפן אריינשלעפן קיין אומאן פון אַן אנדערע מדינה - זאלן זיי נאכאמאל מאַכן די באן מיט די בעטן, ווייל איך בין שוין געפארן מיט אלע וועגן, און דאס איז די גרינגסטע און געשמאקסטע וועג; אַז מען קען זיך אַראפלייגן, די ביינער ווערן נישט אזוי צעבראכן.

אויפן וועג אַהיים האב איך געפּרעגט אַ אינגערמאן וואו ער גייט שלאפן און עסן ווען ער קומט אַהיים, קוקט ער מיך אַן מיט אַפּענע אויגן וואס איז די פראגע? אַנדאי אין שטוב, פּרעג איך אים: "פאַר יאר ווען דו ביסט אַהיים

געקומען האט זיין ווייב דיך נישט אָפּגעוואָרט מיט אַ וואַרעמע טעלער זופּ, פאַרנוואס גייסטו צוריק אַהיים? זאָגט ער: "וואס הייסט, איך גיי אַהיים צו מיין היים"; זאג איך אים: "דאס איז די סיבה פאַרנוואס איך שטיי איין אין בננין היכל הקודש אין אומאן, ווייל דאס איז מיין היים, און אויב די עסן איז נישט ווי איך וויל - איז דאס ווייטער מיין היים, און אז די בעט איז נישט ווי איך וויל - איז דאס ווייטער מיין היים"; 'היכל הקודש' איז מיין היים, און איך בעט דעם אייבערשטן אז מיינע קינדער, מיינע דורות, זאלן אויך אזוי שפירן, אז היכל הקודש איז זייער היים.

אַן אַ שיעור מענטשן זענען געקומען זיך באדאנקען פאר די חיזוק פון די שיעורים, גליונות און ספרים. אין עירפארט האט מיר אַ איד אַ מגיד שיעור אַ תלמיד חכם דערציילט, אז זיין זון איז אין אַ חבורה אין אַ כולל אין סאטמער, וואס דער ראש הכולל אַ גרויסער תלמיד חכם - האט אים געזאגט פאר זיין חתונה אז ער מוז לערנען די קונטרסים פון דער ראש ישיבה אויף שלום בית, און נאך אפאר וואכן האט ער אים געפּרעגט אויב ער האט דאס שוין געלערנט און ווען ער האט געזאגט גיין, האט דער ראש הכולל ארויסגענומען פון בוזעם טאש אַ קונטרס "מכבד זיין די ווייב", און אים געזאגט: "דו זאלסט דאס לערנען, וועסטו האבן אמת'ע שלום בית", דאס איז אַ ראש הכולל פון די גרעסטע כוללים פון סאטמער.

צום גדלי'

זונטאג צום גדלי' אינדערפרי האב איך געדאווענט שחרית אויפן באן, אום איינס אזייגער זענען מיר אָנגעקומען קיין פּשעמיש'ל און פון דארט געפארן קיין ליזענסק, און אום צוויי אזייגער זענען מיר אָנגעקומען אין ליזענסק. איך בין גלייך געלאפן צום ציון, איך האב געזאגט דעם יום תהלים און זיך מתבודד געווען.

דריי אזייגער זענען מיר געפארן צום עירפארט, מיר האבן געדאווענט מנחה אין עירפארט און געליינט אין די תורה ויחל.

אויפן פליגער איז צוגעקומען אַ מנהל פון אַ שיינע גרויסע חדר אין מאנסי און זאגט מיר: "ווען איך וויל וויסן ווער אויפן פליגער איז פון היכל

הקודש און ווער נישט האב אײַ צוויי סימנים, ווען אײַ הער אײַנעם זאָגן 'שכח אייבערשטער' - איז דאס מײן סימן אז דער איז היכל הקודש, און אזוי אויף ווען אײַ זע אײַנעם מיט אַ ספּר אין האַנט און מײַשט דפּים - איז דאס מײן סימן אז דער איז אין היכל הקודש".

אויפן וועג אַהיים אויפן פּליגער בין אײַ געזיפּן געבן רבי יונה דער דײַן, מיר האָבן געשמועסט כמעט די גאַנצע וועג, אַכט ניין שעה - וויכטיגע זאַכן ווי אזוי צו העלפּן אַנשי שלומינו.

חסדי השם מיר זענען אַנגעקומען געכטן נאכט צען אַזײַגער געזונטערהייט מיט די קינדער און מיט די פּעקלעך און מיט אַלע תיקונים וואס דער רבי איז אונז מתקן.

די יאר וועל אײַ מיטן אײַבערשטן'ס הילף זײן יום הקדוש און סוכות אין שטעטל. זונטאג חול המועד וועלן מיר מאַכן אַ סעודה לְכבוד דעם רבינ'ס הלולא אינאיינעם מיט אַ הכנסת ספּר תּורה, און אַסרו חג סוכות, מוצאי שבת - פּאר אײַ צוריק קײן וויליאַמסבורג אָנהויבן אַ פּרישע זמן מיט די ישיבה, די אַכצנטע יאר ישיבה, ווייטער טון די צוואָה פון רביײן: "איר זאַלט אַנטרינקען בײַמער".

אַ גמר חתימה טובה, אַ גוט געבענטשט יאר.

...

וואו איז ער באהאלטן?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פּרשת פי תבוא לאומאן, "ב אלול, שנת תשפ"ד לפך קטן לְכבוד ... גרו יאיר

אײַ האב זײַער הנאה אז דו לײַגסט אריין אסאך קאפ און מח פאר די קינדער עצתו אמונה, שְׂכַרְךָ הַרְבֵּה מְאוֹד, ווייל דו זײַסט אַן אַמונה, דו פּלאַנצט אַמונה אין די קינדער, דאס וועט זײַ בלייבן אויף זײַער גאַנץ לעבן. אײַ טראַכט אַ געדאַנק לְכבוד די גײַע יאר, די מְכוּן עצתו אַמונה זאל ארויסגעבן אַ גײַעם גליון ספּעציעל פאר קינדער. עס דאַרף דיר נישט זײַן

קיינ שווערע ארבעט, האסט דאך שוין די מעשיות, האסט שוין די בילדער, דארפסט נאר איינמאל אויסשטעלן א שיינע אויסשטעל, עס זאל זיין אויג פארקאפנד, מיט גרויסע אותיות, גאר גרויסע אותיות, געפינטלט, אז די קינדער זאלן דאס כאפן, מען וועט דאס לייגן אין אלע שולן, אלע קינדער וועלן דאס ליינען.

נאך א געדאנק, די מכון זאל מאכן נוי סופה פון די בילדער וואס האט שייכות מיט סוכות. קענסט מאכן א שיינע נוי סופה פון די בילד ווי די קינדער שטעכן דעם שטן מיט די ד' מינים, מאך א שיינע גרעפיק, גרויסע טאוולעך, עס וועט הענגען אין די סופה, עס וועט אריינגיין טיף טיף אין אלע הערצער דאס שיינקייט און גרויסקייט פון טון מצות, ווי דער שטן ווערט צעשטאכן פון די מצות.

דא האסטו נאך א מעשה פאר די קינדער גליון לכבוד ראש השנה. בעט דעם מעלער זאל מאלן א שיינעם געדעקטן טיש לכבוד ראש השנה, עפל מיט האניג, לייכטער, מיט א גרויסער שופר, און אונטערן טיש זיצט א מענטש מיט די פינגער אויפן מויל, אזוי ווי איינער באהאלט זיך, און ווי ביים טיר שטייט א מענטש מיט א פנים ווי ער זוכט איינעם.

מען זוכט אהער, מען זוכט אהין, מען טרעפט אים נישט...

מען גייט פון איין שטוב צום צווייטן, 'וואו איז ער? ווי איז רבי מענדעלע?' די גאנצע שול ווארט מען זאל שוין אנהויבן דאווענען, אבער דער בעל תפלה איז נישט צום געפינען, ער האט זיך באהאלטן, ער וויל נישט זיין די יאר דער בעל תפלה.

די תלמידים זאגן: "אפשר קען מען צושיקן א צווייטן צום עמוד?" מיר וועלן פרעגן דעם רבי'ן: "רבי, מיר טרעפן נישט דעם רבי מענדעלע, אפשר קען מען צושיקן א צווייטן צום עמוד?" דער רבי זאגט: "גיין", דער רבי זאגט: "מען וועט נישט דאווענען ביז מען וועט אויפזוכן דעם בעל תפלה רבי מענדעלע".

די תלמידים האבן זיך ארויסגעלאזט זוכן דעם רבי מענדעלע, ביז מען

האט אים געטראפן און געברענגט צום רבי'ן, דער רבי ר' מענדעלע האט נישט געהאט קיין ברירה, ער איז צוגעגאנגען צום עמוד.

טייערע קינדער, מיר האבן נישט קיין השגה אין דאס גרויסקייט פון די צדיקים, דער הייליגער רבי אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו מיט זיינע תלמידים. איינע פון די גרויסע תלמידים איז געווען דער הייליגער רבי מענדעלע מרימנוב זכותו יגן עלינו, ער איז געווען דער בעל תפלה ראש השנה ביים הייליגן רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו.

נאכן דאווענען האבן אלע זייער געמוטשעט דעם רבי מענדעלע ער זאל זאגן פארנוואס ער האט נישט געוואלט צוגיין צום עמוד. האט ער געזאגט, ער האט מקובל אז ווער עס ווערט אויסדערוועלט צו זיין בעל תפלה אין די ימים נוראים - מוז לערנען יעדן טאג, פון חמשה עשר באב און ווייטער - גמרא, "די יאר איז מיר געווען זייער שווער די וועג פון מייין שטאט פריסטיק ביז ליזענסק, איך האב נישט געלערנט יעדן טאג גמרא, דערפאר האב איך מיך באהאלטן, איך האב געטראכט 'איך בין נישט ווערד צו זיין דער בעל תפלה', ביז דער רבי האט מיר געהייסן, האב איך געדארפט פאלגן".

טייערע קינדער, מיר לערנען זיך פון די מעשה דאס גרויסקייט פון די צדיקים, ווי זיי לערנען די הייליגע גמרא, זיי גרייטן זיך אן אויף די הייליגע טעג מיט לערנען גמרא, און מיר קינדער גייען אויף אנהויבן לערנען אסאך גמרא, אזוי וועלן מיר אויך ווערן גרויסע צדיקים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א כתיבה וחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

קאכן עפעס א גוטע עסן לכבוד שבת, אפילו א קלייניקייט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים וילך, י"ט אלול, שנת תשפ"ד לפרט קטן

מרת ... תח'י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

לְכַבּוֹד אֵייעֶר גְּעבוּרְטֶסְטָאג זאַלט איר זיך מִקַּבֵּל זיין צו קאַכן עֲפֶעס אַ
גוטע עֶסן לְכַבּוֹד שְׁבֵת, אַפִּילוּ אַ קֵלִינִיקִיט.
קאַכן פֿאַר שְׁבֵת איז זייער הייליג און זייער חשוב, עס איז מִתְקַן דָּעם
מַעֲנֵטֶשׁ און בְּרַעַנְגֵט אַלע ישועות.
אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, אַ גוט געבֶּענְטֶשֶׁט יאַר.

...

די פֿרויען צאַמקום איז נאַר פֿאַר פֿרויען אין די קהילה

בְּעִזְרַת ה' יתְבַרַךְ - יום ד' פֿרֶשֶׁת נְצֻבִים וַיִּלֶךְ, כ"ב אֱלוּל, שְׁנַת תשפ"ד לְפֶרֶט קֶטן
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

עס איז נישט קיין הֶפְצָה צו בְּרַעַנְגֵען פֿרויען צו די וועכנטליכע פֿרויען
צאַמקום; די פֿרויען צאַמקום איז אויסדריקליך פֿאַר פֿרויען וואס געהערן
אין די קהילה, זיי ווילן געבן פֿאַר זייערע קינדער די חינוך פון היכל הקודש,
זיי און די גאַנצע שטוב זענען איינגעבאקן ביים רבי'ן, און אז עס גייט אייך
אין לעבן אז נאך א פֿרוי זאל הערן דעם רבינ'ס דיבורים - קענט איר געבן די
נומער פון די טעלעפֿאן ליין ווי מען קען הערן אן א שיעור שיעורים, און זיך
גוט מחזק זיין צו באקומען פֿרישע כחות צו זיין א מאמע, א ווייב און א
צדיקת.

איך בעט אייך זייער, מאכט נישט אנדערש, רופט נישט און שלעפט
נישט קיינעם, ווייל נאר פֿראבלעמען קומען ארויס פון דעם.

זאגט יעדן טאג די צען קאפיטלעך תהלים [טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ,
קה, קלז, קנ]; די תיקון הכללי פון הייליגן רבי'ן איז אויך פֿאַר פֿרויען.
דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, אַ גוט געבֶּענְטֶשֶׁט יאַר.

...

הייליגער באשעפער, איך בין אזוי עלנד, איך האב נישט

קיינעם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים וילך, כ"ב אלול, שנת תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

וואס מאכסטו מיין טייערער ... נרו יאיר? איך האב שוין אזוי לאנג נישט
געהערט פון דיר, איך האף אז דו שטארקסט זיך, און אפילו עס גייט אריבער
אויף דיר שווערע טעג, דו ביסט עלנד, דו דארפסט זיין געזונט וכו', די
דאקטוירים שרעקן דיך אן וכו' וכו' - דאך זאלסטו זיך נישט פארלירן,
זאלסט גלייבן אינעם אייבערשטן און אים בעטן ער זאל דיר העלפן.

האב נישט קיין קשיות אויפן אייבערשטן, גלייב באמונה שלימה אז
דער אייבערשטער טוט נאר גוטס און מאכט נאר דאס בעסטע פאר אונז. די
הייליגע חכמים זאגן (אבות ה, ג): "עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום,
השלום ועמד בכלם, להודיע פמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום",
אברהם אבינו האט מען אויספרובירט מיט צען נסיונות און ער האט זיך
דערהאלטן, ער איז נישט אנוועק געגאנגען פון די אמונה, און ער האט
ווייטער מגלה געווען די אמונה פאר די גאנצע וועלט, "להודיע פמה חבתו
של אברהם אבינו עליו השלום", דאס ווייזט אונז ווי ווייט אברהם אבינו איז
געווען דבוק צום אייבערשטן; ער איז נישט אנוועק געגאנגען פון די אמונה
אפילו ער איז דורך שווערע ביטערע נסיונות.

זיי שטארק מיט לייגן תפילין יעדן טאג, חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(מנחות מד.), ווער עס לייגט תפילין יעדן טאג - לעבט לאנג. אויך זאלסטו היטן
שבת, זאלסט חס ושלום נישט ניצן די טעלעפאן שבת. די הייליגע חכמים
זאגן (שבת קיט): "כל המשמר שבת", ווער עס היט שבת - איז מען אים מוחל
אלע עבירות; אויף די צוויי זאכן, אויף לייגן תפילין יעדן טאג און אויף היטן
שבת - זאלסטו זיך מוסר נפש זיין.

גיי יעדן טאג אביסל התבודדות; זוף א שטילע גאס, א שטילע ווינקל,
אין א פארק אדער א פעלד, אדער ביי א וואסער, און הייב אויף דיניע אויגן
צום הימל, קוק ארויף און זאג: "הייליגער באשעפער איך בין אזוי עלנד,

איך בין אזוי אליין, איך האב קיינעם נישט אויף דער וועלט, נאר דיך האב איך, נאר דו פארשטייסט מיך, נאר דו קענסט מיר העלפן, און נאר דו וועסט מיר העלפן."

דערצייל דעם אייבערשטן ווי לאנג דו זוכסט א שידוך: "הייליגער באשעפער, ווען וועל איך שוין זוכה זיין צו חתונה האבן? ווען וועל איך שוין זוכה זיין צו בויען א שטוב און ברענגען קינדער? רבוננו של עולם דו ביסט א כל יכול, דו קענסט אלעס מאכן, דו האסט מיך באשאפן און דו געבסט מיר יעדע רגע לעבן, בעט איך דיר, אָנאָ השם, געב מיר א שידוך". טייערער ... אז דו וועסט זיך דערהאלטן וועט זיין זייער שיינע זאכן פון דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

איר האט ליכטיגע קינדער, ווארפט אנוועק די סמארטפאון

פאר זיי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים וילך, כ"ב אלול, שנת תשפ"ד לפרט קטן
מרת ... תחי'

לקבוד די גייע יאר זאלט איר אנוועק ווארפן די סמארטפאון, עס איז נישט גוט פאר אייך צו האבן א סמארטפאון; איר האט ליכטיגע קינדער, איר טארט עס נישט טון פאר זיי.

איך ווייס אז עס איז זייער א שווערע נסיון, איינמאל מען האט דאס און מען איז צוגעקלעבט צו דעם וכו', מיט חבֿרֿטעס וכו' - איז זייער שווער דאס אפצולאזן, אבער גלייבט מיר, דאס איז נאר ווילאנג מען האט דאס, די רגע וואס מען ווארפט אנוועק די טעלעפאן - ווערט מען א באפרייטער מענטש.

איך געדענק נאך יארן צוריק ווען איר זענט געווען אזוי שטארק, איר

האט געהאט שטארקע פרינציפן נישט אריין צו נעמען אין שטוב א לעפטאפ
וכו'; ל'כבוד די נייע יאר זאלט איר אנוועק ווארפן די סמ'טעלעפאון.

אויף זאלט איר זיך מתבודד זיין אויב די חקר'טעס וואס איר האט וכו'
- זענען גוט פאר אייך, אויב עס ברענגט אייך צו זיין א בעסערע מאמע, א
בעסערע ווייב; נאר מיט התבודדות ווייסט מען אויב מען גייט אויף א גוטע
וועג.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן א פתיכה וחתומה טובה, א גוט
געבענטשט יאר.

...

נישט זיך טענה'ן, נאר שטילערהייט בעטן דעם אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים וילך, כ"ב אלול, שנת תשפ"ד לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מאכט נישט קיין עסק פון דעם וכו', רעדט נישט פון דעם, און ווען
אייער מאן הויבט אן רעדן קעגן - זאלט איר חס ושלום נישט טענה'ן, הערט
אויס ביז די שמועס וועט זיך ענדיגן; ווערט נישט צעפאלן און ווערט נישט
פארלוירן, עס וועט אריבערגיין.

שטילערהייט בעטס דעם אייבערשטן אז אייער גאנצע שטוב זאל זיין
געבויט אויף צדיקים, אייערע קינדער און אייניקלעך זאלן אלע לעבן מיטן
צדיק.

מיט תפלה און מיט סבלנות קען מען איבערדרייען די טבע, מיט תפלה
און מיט סבלנות קען מען אנקומען צו וואס מען וויל אנקומען, מען דארף
אבער האבן אייזערנע געדולד ווען מען זעט ווי עס גייען אריבער אזויפיל
צייט וואס מען בעט און מען בעט און מען זעט נאכנישט ווי עפעס רוקט
זיך, אבער דער וואס האט געדולד און לאזט נישט אפ תפלה - איז ביים סוף
מנצח.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

די סמ'טעלעפאון וואס קלעבט מער ווי די שטערקסטע קלעב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים וילך, כ"ב אלול, שנת תשפ"ד לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס שטערט מיר און עס שטערט אויף אנדערע ווען מען קומט זיך
צוזאמען צו די פרויען צאמקום, מען הערט שיינע חיזוק ווי אזוי מוהרא"ש
און אלע צדיקים לערנען ווי א אידישע שטוב זאל זיך פירן, אז א אידישע
מאמע זאל נישט האבן קיין סמארט-טעלעפאון; וואלט ווען געווען דרך
ארץ'דיג אז מען זאל כאטשיג נישט ארויסנעמען גלייך נאכן שיעור און ביים
שיעור די סמ' טעלעפאון, און זיכער נישט זיך צאמזעצן מיט אפאר פרויען
מיט סמ' טעלעפאונס, עס קען זיך אנווען פאר אנדערע פרויען ווי מען
גרינגשעצט אין די דיבורים.

וואס מען טוט אין שטוב איז איין זאך, און אונדאי ווען מען האט די
שנועצע נסיון פון זיך אפגעוואוינען פון די סמ'טעלעפאון וואס קלעבט מער
ווי די שטערקסטע קלעב, און אפילו נאכן הערן דרשות ווארפט זיך עס נישט
אזוי גרינג אנוועק, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל האבן
א ריינע שטוב געבויט אויף יראת שמים; אבער ביי א צאמקום, און אונדאי
ווען מען האט יעצט גערעדט חיזוק מיט אזויפיל יראת שמים, אז די סמ'
טעלעפאון שטערט פון האבן אמת'ע ליבשאפט, די סמ' טעלעפאון שטערט
פון זיין א וואילע פרוי, אן איבערגעגעבענע מאמע, און אז נאכן שיעור
נעמט מען ארויס די טעלעפאונס - טוט מיר דאס וויי, עס קען זיך אויסזען
ווי מען גרינגשעצט אין די צאמקום.

איך האף צום אייבערשטן אז איר וועט אננעמען די בריוו פאזעטיוו, נישט ווי איך וויל מוסר זאגן, אדער צעקלאפן, אדער חס ושלום אוועק שטופן פון היכל הקודש, איך שרייב עס נאר ווייל איך ווייס איר מיינט נישט קיין שלעכטס, איר כאפט נישט וואס איר טוט.

יעצט קומט א נייע יאר, זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך וויל זיין הייליג, איך וויל פאלגן צדיקים, איך וויל האבן גוטע פֿרענדס, איך וויל האבן א שיינע שטוב מיט אמת'ע שלום בית", עס איז דא שטיבער וואס האבן אפֿשר שלום בית, אבער עס איז דא אמת'ע שלום בית, אמת'ע ליבשאפט; דאס איז נאר ווען מען האט יראת שמים, מען האט תמימות און אמונת חכמים.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

אריינבלאזן א חיות און פֿרישע כחות אין אידישע פֿרויען

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פֿרשת נצבים וילך, כ"ב אלול, שנת תשפ"ד לפֿרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר האט א גרויסע זכות מיטן מאכן די פֿרויען צאמקום ביי אייך אין שטוב. די הייליגע חכמים זאגן זייער גרויסע זאכן אויף "כל המארח תלמיד חכם בתוך ביתו", אויף ארייננעמען א תלמיד חכם אין שטוב, דורכדעם ברענגט מען הצלחה אין שטוב (עייז ברכות י:), דער רבי זאגט (לקיטי מוהר"ז חלק א, סימן רט), מיט דעם איז מען מתקן די שלעכטע תפילות, עס איז פֿאילו הקריב תמידין.

וואויל איז דער וואס איז מחזק אידישע פֿרויען, אידישע מאמעס - וואס זענען זיך מוסר נפש פֿארן אייבערשטן, אריינבלאזן אין זיי א חיות און פֿרישע כחות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

זיי פרייליך אז דו ביסט געווען אין אומאן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר

חסדי השם יתברך מיר זענען שוין אהיים געקומען בשלום פון אומאן,
מיר דארפן נאך קומען צו זיך פון די לאנגע נסיעה. די לעצטע פאר יאר פון
ווען עס איז דא די מלחמה צווישן רוסלאנד און אוקריינא און מען קען נישט
פארן גלייך קיין אוקריינא, מען דארף גיין פון איין לאנד צום צווייטן - איז
די נסיעה שווערער, און מיט דעם אלעם זענען אנשי שלומינו נישט מותר
אויף די נסיעה, מען פארט צום רבי'ן מיט מסירות נפש.

זיי פרייליך אז דו ביסט געווען אין אומאן. דער רבי האט געזאגט (חיי
מוהר"ן, סימן תג): "מי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד",
ווער עס איז געווען ביי אים ראש השנה דארף זיין פרייליך א גאנץ יאר; אויף
די וואס זענען נישט אנגעקומען קיין אומאן (די יאר זענען אסאך פון אנשי
שלומינו בני ארץ ישראל אפגעהאלטן געווארן און נישט געקענט אנקומען
קיין אומאן) - דארפן זיך אויף זייער פרייען, די זענען אויף געווען אין
אומאן.

איך האב אסאך צו דערציילן פון אונזער שיינע ראש השנה, איך דארף
אבער קומען צו מינע כחות, איך דארף זיך נאך אפרוען.
א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

דער אייבערשטער האט ליב א געפֿרעגלֿטן איד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

עס טוט מיר וויי צו הערן וואס דו גייסט אריבער, און איך פריי זיך אז
דו ביסט פעלזן פעסט, דו גייסט אן מיט דיין עבודת השם. דער הייליגער רבי
האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תקנה): "דער אייבערשטער האט ליב א
געפֿרעגלֿטן איד"; ווען עס גייט אריבער אויפן מענטש שווערע ביטערע
יסורים און ער דערהאלט זיך, ער האט נישט קיין קשיות אויפן אייבערשטן
- דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

איך בין נאך אפגעמאטערט פון די נסיעה פון אומאן, איך דארף מקצר
זיין.

א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

אז דו וועסט נישט תשובה טון, וועסטו רחמנא לצלן

פארשניטן ווערן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך בין אזוי דערשראקן פאר דיר אז דו טוסט עבירות מיט דיין
שוועסטער; די תורה זאגט (ויקרא יח, ט), אז מען טוט עבירות מיט א
שוועסטער באקומט מען פֿרת; דאס איז אויסער דעם וואס נאך א פֿאר יאר,
ווען זי וועט חתונה האבן - וועט איר מאן דיך פארשעמען פאר אלעמען, דו
וועסט נישט קענען קומען צו קיין שמחות ביי די משפחה, דו וועסט נישט
קענען אהיים קומען צו דיין טאטע מאמע, מען וועט דיך פארשעמען, מען
וועט דיך פארטרייבן; אלע וועלן אנוועק נעמען די קינדער פון דיר, קיינער
וועט דיך נישט לאזן קומען צו זיי אין שטוב.

ווער ווייסט אויב דאס איז די סיבה פארן וואס דו האסט נאכנישט דיין

שִׁידוּף; אַז דו װעסט תְּשׁוּבָה טון װעט דער אַײַבערשטער דיר מוּחַל זײַן און דו װעסט טרעפן אַ שִׁידוּף, און אַז נישט - װעסטו רחמנא לצלך פארשניטן װערן. אַ גַּמַר חתימה טובה, אַ גוט געבענטשט יאר.

...

אַזאַ געטריישאפט צו לערנען מיט די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן די שיינע גריסן פון בית פיגא, אז די מיידלעך פירן זיך מיט דרף ארץ און אז איר האט הנאה פון זיין א לערערין.

דער אייבערשטער זאל העלפן, בזכות וואס איר לייגט אריין אזויפיל כח און הארץ מיט אַזאַ געטריישאפט צו לערנען מיט די קינדער, זאלט איר זוכה זיין צו נחת ביי אייערע קינדער, און זוכה זיין צו אמת'ע שלום בית, אמת'ע ליבשאפט, און צו אַ גוט געבענטשט יאר.

...

װיפיל די הנחלה אין שטעטל געבט זיך אַװעק פאר יעדן

אַײַנעם

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, קרית ברסלב

איך װיל זייער זאַלסט כאטשיג איין מאל אַ װאך אַרױפקומען אױף קול ברסלב געבן אַ קורצע באַריכט מהנעשה והנשמע ביי די הנחלה, װאס ענן טוען אלץ אין שטעטל; װײל דער סמ"ך מ"ם שלאפט נישט, ער זוכט װי צו מאכן רײַבערייען, ער מאכט מען זאל האבן קנאה, און איך בין זיכער אַז אױב די אינוואױנער פון שטעטל װאלטן געוואוסט װיפיל די חברי הנחלה

טוען פאר די שטעטל בכלל, און פאר יעדן מענטש בפרט - וואלט מען נישט געהאט קיין טענות, מען וואלט זיך מער ליב געהאט.

דערצייל וויפיל מענטשן דו האסט פרוואט געראטעוועט פון אנקומען אין תפיסה און פון ווערן פארפלאנטערט מיט רעגירונג זאכן, וויפיל נעכט דו און די אנדערע חברים האבן אוועק געגעבן פאר די טובה פון פרוואטע מענטשן, און וויפיל טובות ענק טוען פאר די קהילה און פאר אנדערע קהלות.

בזכות וואס דו טוסט פאר אידישע קינדער - וועסטו האבן א זיסע יאר; דו, דיין ווייב, מיט די גאנצע משפחה.

א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

הכנסת ספר תורה אינעם טאג פון רבינו'ס יארצייט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן מיין טייערער ... גרו יאיר, קרית ברסלב

עס איז גוט זאלסט מאכן די הכנסת ספר תורה זונטאג חול המועד סוכות אינעם טאג פון רבינו'ס יארצייט, עס זאל ארויסגיין פון דיין שטוב ביז די שול אויף האשקי גאס.

באשטעל פאקלען פאר די אינגלעך, און מאך פּעקלעך פאר די קינדער. אויף זאלסטו נעמען אינגעלייט פון שטעטל וואס קענען שפילן און זינגען, מיט ספיקערס, מיט א חופה, עס זאל זיין שיינ און פרייליך.

די סעודה קען מען מאכן אין די שול סוכה, צוזאמען מיט די יארצייט סעודה פון רבי'ן.

זיי מודיע פאר אלע איינוואוינער פון שטעטל, אלע זאלן קומען זיך מיט פרייען.

א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

די שווערע נסיעה פון אנשי שלומינו פון ארץ ישראל קיין

אומאן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה א', ה' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרוי יאיר, יבנאל
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך האב גרויס צער הערנדיג וואס דו גייסט אריבער פון די שווערע
נסיעה וואס דו און נאך אסאך אנשי שלומינו פון ארץ ישראל זענען אריבער
די יאר ביים פארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, אז מען האט מבטל
געווען די נסיעות די לעצטע מינוט, און זייער אסאך זענען געבליבן אין ארץ
ישראל, און אסאך זענען געבליבן שטעקן אונטעררוועגנס און נישט געקענט
אנקומען צום רבי'ן.

האסט זייער גוט געטון אז דו האסט גענומען די פאר טיקעטס פאר דיר
און פאר דייע קינדער; אזוי וואלט איך אויף געטון, אז מען איז מבטל
נסיעות און מען האט נאר א מספר מצומצם - קען מען נישט האבן קיין
טענות, עס איז פארשטענדליך אז מען כאפט פאר זיך און פאר די קינדער א
וועג צו קומען צום רבי'ן, און אז מען טשעפעט דיך און מען פארשעמט דיך
- זאלסטו דאס מקבל זיין באהבה און דאס אננעמען פאר פפרת עוונות; אזוי
גייט דאס לעבן, ווער עס טוט פאר אנדערע דארף זיין גרייט צו כאפן בזיונות
און קללות וכו' וכו'.

דאס זאל דיך נישט אפשטעלן פון העלפן אנשי שלומינו פאר די
קומענדיגע יאר צו קומען צום רבי'ן, און יעדן טאג זאלסטו בעטן אז דו,
דייע קינדער, דיין משפחה און אלע אידן - זאלן קענען קומען ראש השנה
הבא עלינו לטובה צום רבי'ן.

א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

נישטא קיין גרעסערע ספנה פון האבן צוטון מיט לצים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה א', ו' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

הער נישט אויס קיין לצים וואס מאכן חוזק פון אנשי שלומינו און פון זיין אין אומאן ראש השנה; נישטא קיין גרעסערע ספנה פון האבן צוטון מיט לצים. דער רבי האט גאר שטארק געווארנט מען זאל נישט האבן צוטון מיט ליצנות, עס איז געווען אין רבי'נס צייט א מפרסם וואס פלעגט זאגן ווערטלעך ביי גרויסע צדיקים, אמאל איז ער געקומען צום רבי'ן, האט דער רבי געזאגט פאר אלעמען אז קיינער זאל נישט לאכן פון זיינע ווערטלעך, און ווען יענער מפרסם האט געמאכט ווערטלעך און קיינער האט נישט געלאכט האט ער זיך פארשעמט, און דער רבי האט געשמייכלט, און יענער האט געזען אז ביי אנשי שלומינו האבן ווערטלעך נישט קיין פלאץ; עד כדי כך האט דער רבי נישט געוואלט מען זאל האבן מיט ליצנות.

פארגעס נישט צו גיין צו דייע עלטערן און דיין ווייב'ס עלטערן, און די זיידעס און באבעס - זיך ווינטשן א גוט יאר; עס איז זייער וויכטיג און עס איז א זכות פארן יום הדין.

ערב יום הקדוש אינדערפרי גייען אלע זיך טובל'ען, אפילו די ווייבער. בעזרת השם די יאר וועל איך זיין יום הקדוש אין קרית ברסלב, אויף די שיעור ליל שישי די וואך וועט זיין אין קרית ברסלב. א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

מקרב זיין די מיידלעך אין סקול וואס האבן נישט קיין

חבר'טעס

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה א', ו' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז איר האט ליב געהאט בית פיגא קעמפ, און אז איר בענקט זיך זייער צוריק צו קומען אין בית פיגא.

אויף די פראגע וואס איר זאלט טון ווען איר הערט אין אייער שולע ווי מען רעדט שטותים וכו'; איר זאלט זיך פירן מיט דרף ארץ און שטילערהייט אין אייער הארץ זאלט איר דאנקען דעם אייבערשטן אז איר זענט מקורב צום רבי'ן און איר ווייסט אז דער אייבערשטער האט אונז ליב און ער הערט אויס אונזערע תפלות און יעדער איינער קען זיין נאנט צום אייבערשטן דורך תפלה און התבודדות, און שטילערהייט זאלט איר בעטן: "רבוננו של עולם, וועט וועט שוין די גאנצע וועלט זוכה זיין צו וויסן פון די ליכטיגקייט פון רבי'ן".

אויף אייער צווייטע פראגע, ווען איר ליינט קריאת שמע מיט אייערע קליינע געשוויסטער, אויב איר מעגט איבערליינען קריאת שמע של אריז"ל איידער איר לייגט זיך שלאפן; דער ענטפער איז יא, אוןדאי, מען מעג ליינען אפאר מאל קריאת שמע, יעדע מאל מען ליינט קריאת שמע האט מען נאכאמאל א מצוה.

זייט זיך מקבל לכבוד די נייע יאר צו מקרב זיין די מיידלעך אין סקול וואס האבן נישט קיין חברה'טעס, די מיידלעך וואס מען שטופט זיי אנוועק, זיי קומען נישט אנגעטון רייד וכו'; זיי זאלט איר מקרב זיין, וועט דער אייבערשטער אייך מקרב זיין.

א זיסע יאר.

...

די שידוך איז שוין אנגעגרייט נאך פון פארן געבוירן ווערן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה א', ו' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן ... תחי', תלמידה בית פיגא

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זארגט נישט פאר אייער שידוך, ווייל אייער שידוך איז שוין אנגעגרייט

נאך פון פאר איר זענט געבוירן, נאך פאר איר האט בכלל געטראכט פון חתונה האבן, און אז אייער מאמע זאגט אייך "פאר צוויי דריי יאר וועסטו נישט קיין פלה" - זאלט איר נישט צעבראכן ווערן, און חס ושלום זיך מתחצה זיין, ווייל די טאג וואס איר גייט חתונה האבן איז שוין אויף אנגעשריבן, אויף די פלאץ וואו אייער חתונה גייט זיין (אין ישיבה) - איז שוין אויף אנגעשריבן.

זארגט נישט, זייט ממשיך מיט אייערע גוטע מידות, און זייט מכבד אייערע עלטערן מיט די גרעסטע מאס דרך ארץ און כבוד, אפילו עס איז אייך שווער.

איר זאלט האבן א זיס יאר.

...

רעד צו דיינע קינדער פון שמירת הברית

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וזאת הברכה א', ז' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

רעד צו דיינע קינדער פון שמירת הברית, זיי זאלן זיך אכטונג געבן וכו', קיינער זאל זיך נישט שפילן מיט זייער קערפער, און אז דו זעסט ווי זיי שפילן זיך און מען רירט זיך צו סאך אן וכו' - זאלסטו זאגן און זיין שטרענג. רעד צו דיינע טעכטער זאלן זיך זייער אכטונג געבן אפילו פון נאנטע, אפילו פון ברידער, ווייל די דור פאלט אזוי נידריג, מען מוז האלטן אן אפן אויג וואס טוט זיך ביי די קינדער.

לאז זיי נישט גיין ליידג אין די ערבי שבתים און די לאנגע שבת נאכמיטאגס, לייג זיי שלאפן אדער בלייב אויף מיט זיי, שפיל מיט זיי, לאז זיי נישט הפקר; רוב צרות וואס קינדער פאלן אין קדושה - איז שבת נאכמיטאג און פרייטאג נאכמיטאג, ווען די עלטערן שלאפן און די קינדער גייען ליידג, און פון גיין ליידג פאלן זיי אין טומאה, זיי זענען פוגם בכרית רחמנא לצלן.

מאַרְגָן וועט די שיעור זיין אין שטעטל אין קרית ברסלב.
א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

מנהגים פון ערב יום כיפור

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וזאת הברכה א', ח' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך בין אזוי פרייליך אז מיר האבן זוכה געווען די יאר צו זיין ביים
הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, מיר האבן זוכה געווען צו באקומען די
תיקונים פון הייליגן רבי'ן וואס האט מבטיח געווען אז ראש השנה קען ער
יעדן איינעם מתקן זיין, און ווער עס איז געווען ביי אים ראש השנה דארף
זיין פרייליך פל השנה.

איך וויל זיך באדאנקען פאר אלע פון אנשי שלומינו וואס האבן
געהאלפן ראש השנה אז אונזער קיבוץ זאל זיין אזוי שיין און אזוי גוט; נאר
מיט די הילף פון יעדן איינעם האבן מיר געהאט אזא שיינע איינגענעמע יום
טוב.

מאך זיך א חשבון וועם דו האסט וויי געטון, וועם דו האסט מבזה
געווען, אדער מצער געווען, און אויב דו האסט איינעם געטשעפעט, וויי
געטון, אדער פארשעמט - זאלסטו יענעם אַרופן איבערבעטן, ווייל אויף
אלע עבירות איז דער אייבערשטער מוחל יום כיפור, אויסער אויף
עבירות שבין אדם לחבירו (יומא פה:), און זיי זיך מקבל מער נישט וויי
טון קיינעם, און בעט דעם אייבערשטן זאלסט קיינעם נישט זאגן קיין
שלעכט ווארט.

בעיקר וואו מען דארף זיך מאכן די חשבון - איז אין שטוב; מען דארף
איבערבעטן די ווייב פארן איר וויי טון, פארן איר מאכן וויינען, און איר
צוזאגן אז מען גייט מער נישט וויי טון.

היינט וועט זיין די שיעור אין שטעטל, און אז דו קענסט נישט קומען -

זאלסטו עס הערן אויפן טעלעפאן. עס איז זייער וויכטיג צו הערן די שיעורים, אז נישט ווערט מען אלט, און דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "אן אלטער חסיד איז נישט גוט צו זיין, און אן אלטער צדיק איז נישט גוט צו זיין"; מען דארף זיך שטענדיג אויפפרישן און זיך באנייען.

מארגן ערב יום הקדוש פארטאגס מאכט מען די מנהג פון פפרות, עס איז מיר א גרויסע שמחה אז די יאר האבן מיר זוכה געווען צו שוחטים אנשי שלומינו, ערליכע אידן. עס וועט זיין אין שטעטל פפרות מיט שוחטים, מען וועט קענען מקיים זיין די מנהג ישראל. די געלט פון די פפרות גייט פאר די מוסד, און די פלייש גייט אויף פאר די מוסד.

אויף איז דער מנהג אז אלע גייען אין מקוה, אויף די פרויען; צו זיין ריין און הייליג, און ביי חצות היום טוט מען זיך אן בגדי שבת, מען עסט א סעודה מיט די משפחה. מען טינקט איין די חלה אין האניג, און מען דערציילט פאר די קינדער ווי שטארק דער אייבערשטער האט אונז ליב, ער וואשט אונז אפ פון אלע עבירות, ער איז אונז מוחל אלע עבירות, און מען רעדט צו די קינדער פון אכטונג געבן נישט צו טשעפען אנדערע, ווייל אויף דעם העלפט נישט יום הקדוש, ביז מען בעט זיך איבער.

מען פירט זיך צו צינדן א ליכט אין שטוב וואס ברענט א גאנצן טאג, א גאנצן יום כפפור.

יום כפפור גייט מען ווייס, אויף די פרויען גייען ווייס; א ווייסע טיכל און א ווייסע שירצל.

א גמר חתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

מען האט נאכנישט אראפגעשלינגען אז דו ביסט ביים רבי'ן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וזאת הברכה א', ח' תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר

חלישות הדעת וועט אלץ זיין, ווייל מען האט נאכנישט

אַרְאֵפְגַעֲשְׁלִינְגַעַן אַז דו בִּיסְט בֵּימֵי רַבִּי'ן; דַּעַר סַמ"ךְ מ"ם מִיט דִּי קְלִיפּוֹת
וּואס זַעַנְען בַּאֲשַׁאפֵן פּוֹן דִּי עֲבִירוֹת לְאַקְעֵרֵן אוֹיף דִּיר, זֵיי הָאָבֶן דָּאָס
נֶאֱכָנִישְׁט אַרְאֵפְגַעֲשְׁלִינְגַעַן, זֵיי ווִילֵן אֵיין זַאָךְ: "גִּי אַוועק פּוֹן רַבִּי'ן"; דָּאָס
איז פֶּאַרְוּאָס דו הָאָסְט חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת און ווִיטְאָג, נֶאָר פֶּאַר דִּי אֵיין זַאָךְ,
זַאָלְסְט שׁוִין אָפֿלֶאָזֵן דַּעַם רַבִּי'ן.

בְּעֵט דַּעַם אֵיבְעֵרְשֵׁטֵן: "אַל תְּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ", הֵיילִיגֶער בַּאֲשַׁעֲפֶער
וואַרְף מִיךְ נִישְׁט אַוועק, "וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ", אִיךְ זַאל נִישְׁט אַוועק
גֵיין פּוֹן הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ, פּוֹן הֵיילִיגֵן רַבִּי'ן.

הֵינִיט נֶאֱכָט וְוַעַט זֵיין אַ שִׁיעוּר, שְׁטאַרְק זִיךְ אוֹיף אַלְע בִּלְבוּלִים,
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ' און קוּם זִיךְ מְחֻזַּק זֵיין.
אַ גַּמַר חֲתִימָה טוֹבָה, אַ גוּט גַעבְעַנְטְשֵׁט יָאָר.

...

אִיךְ ווִיל דִּיךְ אֵיבְעֵרְבֶעטֵן

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ו' פֶּרַשַׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה א', עֲרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים, ט' תְּשׁרִי, שְׁנַת
תשפ"ה לַפֶּרֶט קִטָּן
לְכַבּוֹד ... גֵרוֹ יָאִיר

הֵינִיט איז נִישְׁט קֵיין צֵיט פּוֹן שְׁרִיבֵן בְּרִיוּו, וְוַעַן "וּמִלְּאָכִים יִתְפַּזּוּן
וְחִיל וְרַעְדָּה יֵאָחֲזוּן", אִיךְ ווִיל דִּיר נֶאָר ווִינְטְשֵׁן אַ גוּט גַעבְעַנְטְשֵׁט יָאָר, אַ
חֲתִימָה טוֹבָה, דֵינַעַת תְּפִילוֹת זַאָלֵן נִתְקַבַּל וְוַעֲרֵן לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

אִיךְ ווִיל דִּיךְ אֵיבְעֵרְבֶעטֵן מִיט דֵיין מִשְׁפָּחָה, דו ווִיטְס דָּאָךְ אַז
מוֹהֲרָא"ש הָאָט מִיר גַעבְעַטֵן אִיךְ זַאל זֵיין דָּא אַ שְׁמֵשׁ, זַאָגֵן און אַכְטוּנְג גַעבֵן
עַס זַאל נִישְׁט זֵיין קֵיין הַפְּקָרוֹת, דָּאָס איז דִּי שְׁווערְסְטַע זַאָךְ פֶּאַר מִיר; אִיךְ
פֶּאַר מִיר וואַלְט גַעוואַלְט זִיזֵן פּוֹן דַּעַר זֵיט, נִישְׁט הָאָבֶן מִיט קֵינַעַם צוּטוּן,
אַבֶּער מוֹהֲרָא"ש הָאָט מִיר גַעזַאָגְט יָא צו זַאָגֵן און יָא צו מְאַנַעַן, קוּמְט אוֹיס
אַז מְעַן וְוַעֲרֵט ווִי גַעטוּן, בְּעֵט אִיךְ דִּיר אֵיבְעֵר מִיט מֵיין גַאנְצַע הַאָרֶץ און
אִיךְ בְּעֵט דִּיר זֵייעַר זַאָלְסְט מִיר מוֹחֵל זֵיין און מִיךְ דָּן זֵיין לְכַף זְכוּת, און אוֹיךְ

זאלסטו בעטן פאר מיר איך זאל האבן כח צו טון ווייטער פאר קהלתינו היכל הקודש.

א זיסע יאר.

...

תשפ"ה איז ראשי תיבות: ת'הא ש'נת פ'שטות ה'יהדות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה ב', י"א תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

מען קען שוין ענדיגן די וואך מעביר סדרה זיין פרשת וזאת הברכה, מען דארף נישט ווארטן אויף נאך שמחת תורה אנהויבן פרשת בראשית, נאר קומענדיגע וואך זונטאג, חול המועד סוכות - קען מען שוין אנהויבן פרשת בראשית. מוהרא"ש האט דאס אלע יארן געבעטן, מיר זאלן נישט פארפאסן די אנהויב יאר, מען זאל זיך מוסר נפש זיין פאר די מצוה פון מעביר סדרה זיין, יעדן טאג לערנען אביסל חומש, תרגום מיט רש"י.

דערפאר בעט איך דיר זייער, זע צו ענדיגן פרשת וזאת הברכה, אזוי וועסטו קענען אנהויבן זונטאג חול המועד פרשת בראשית, לערנען יעדן טאג חומש, תרגום מיט רש"י, דורכדעם וועסטו זיין אפגעהיטן פון שלעכטס, דו וועסט האבן א שמירה עליונה, וועסט זיין אפגעהיטן פון די יצר הרע פון עבירות.

ווארף אנוועק דיניע חכמות המדמות וכו', פאלג וואס צדיקים זאגן בתמימות ופשיטות. מוהרא"ש האט אויך געוואוסט פון די ווערטער פון הייליגן ארז"ל וואס זאגט מען זאל מעביר סדרה זיין דוקא פרייטאג, און דאך האט ער אונז געמוטיגט אלע יארן ביי די שיעורים און אין די בריוו אז מיר זאלן במשך די וואך - אנגעהויבן פון זונטאג - מעביר סדרה זיין, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהויבן מעביר סדרה זיין, דער משנה ברורה ברענגט אראפ (שם, סעיף קטן ח) פונעם הייליגער ווילנער גאון זכר צדיק

לבִּרְכָה, אַז עַר הָאט זײַךְ אַזוי גַּעפִּירט, יַעֲדֵן טָאג הָאט עַר מַעבִיר סְדֵרָה גַעווען אַביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער.

דאס זאל זיין פון דיינע גייע קבלות פאר די גייע יאר, לערנען יעדן טאג חומש, תרגום און רש"י, זיך פירן ווי א פשוט'ער איד, בתמימות ופשיטות, אזוי ווי מיר האבן דערמאנט אין אומאן ביי די שיעורים, תשפ"ה איז ראשי תיבות: ת'הא ש'נת פ'שטות ה'יהדות; ווייל מעביר סדרה זיין וועט דיר ברענגען יראת שמים. אזוי ווי דער הייליגער רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו יגן עלינו האט געזאגט פארן ערוגת הבשם זכותו יגן עלינו ווען ער איז אים געקומען באזוכן, דער ערוגת הבשם האט אים געפעטן ער זאל באזוכן זיין ישיבה, ער זאל זען ווי פלייסגי זיי לערנען און ווי ערליך זיי פירן זיך אויף, ווען רבי מרדכי'לע איז ארויסגעקומען האט אים דער ערוגת הבשם געפרעגט: "נו, וואס זאגט איר אויף מיינע בחורים?" האט אים רבי מרדכי'לע געענטפערט: "זיי האבן נישט קיין יראת שמים!" הערנדיג דאס איז דער ערוגת הבשם געווארן זייער דערשראקן און פארוואונדערט, ווי אזוי קען זיין אזא זאך? און ער פרעגט דעם הייליגן רבי מרדכי'לע: "רבי, פארן וואס זאגט איר אזוי?" האט ער אים געענטפערט: "ווייל זיי לערנען נישט קיין חומש רש"י!" דער ערוגת הבשם האט זיך זייער געוואונדערט אויף דעם, און ער האט נאכגעפארשט ביי זיינע תלמידים אויב זיי ענדיגן יעדע וואך חומש רש"י, האבן זיי אים געענטפערט אז נישט, ווייל די וועכנטליכע פארהער איז פארגעקומען פרייטאג צופרי, און עס קומט זיי נישט אויס קיין צייט ווען צו קענען מעביר סדרה זיין, האט שוין דער ערוגת הבשם פארשטאנען אז רבי מרדכי'לע ווייסט וואס ער רעדט, און ער האט איינגעפירט אין זיין ישיבה אז מען זאל פארהערן זונטאג, און מען זאל יעדן טאג לערנען חומש רש"י.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איך וויל זוכה זיין צו שפירן א טעם אין סוכות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה ב', י"ב תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

ווען דו בויסט דיין סוכה זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של
עולם, העלה מיר איך זאל שפירן א טעם אין די סוכה, און די הייליגע
אושפיזין זאלן קומען צו מיר אין די סוכה, זיי זאלן מיך בענטשן", דעמאלט
וועסטו שפירן א זיסקייט אינעם יום טוב סוכות.

מהרא"ש דערצייילט, רבי נחמן טולטשינער זכר צדיק לברכה האט
אויפגעשטעלט פאר רבי נתן די סוכה, ער האט געארבעט זייער שווער עס
זאל זיין שייך און שטארק. ביינאכט ביי די סעודה האט רבי נחמן געזאגט
פאר רבי נתן אז מען שפירט אן אנדערע טעם אין די סוכה ווען מען האט זיך
געפלאגט דאס אויפצושטעלן, האט אים רבי נתן געזאגט: "דאס האסטו
נאכנישט פרויברט, צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן רבנו של עולם,
הטעמינו טעם סוכה, העלה מיר איך זאל שפירן א טעם אין די סוכה, וואס
פאר א טעם מען שפירט דעמאלט".

ווען דו שלעפסט די ברעטער מיט די סכך וכו' - זאלסטו בעטן: "רבנו
של עולם איך וויל זוכה זיין צו שפירן א טעם אין סוכות, איך וויל זוכה זיין
צו די הייליגע אושפיזין".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

געב נאך, בעט איבער, פארגין און פארגעב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וזאת הברכה ב', י"ב תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

קויף א שיינע זאך לקבוד יום טוב פאר דיין ווייב, א קלייד אדער א
צירונג; און בעט איר איבער, און הער זיך שוין אויף צו קריגן.

ווען וועסטו שוין אפלאזן די קריגערייען, דאס וועלן אויספירן, דאס

וועלן מנצח זיין; וויפיל וועסטו נאך ליידן פאר די ביסל תאוה פון זיין דער וואס פירט אויס? דו ליידיסט, דיינע קינדער ליידן, יעדער ליידיט; געב נאך, און בעט איבער.

ווען מען געבט נאך - איז מען דער מנצח, דער רבי האט אלץ נאכגעגעבן און דאך האט ער געזאגט: "נצחתי ונאנצח", איך האב אויסגעפירט און איך וועל אויספירן; מיט דעם וואס ער האט קיינמאל נישט איבערגעזאגט מער ווי איין מאל וואס ער האט געוואלט, נאך איין מאל זאגן, אויב האט מען געוואלט פארקערט האט ער גלייך מנצח געווען און נאכגעגעבן; זאלסטו אויף אזוי טון, געב נאך, בעט איבער, פארגין און פארגעב - וועסטו זיין דער אמת'ער מנצח.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

די פונות הנענועים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה ב', י"ג תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... נרו זאיר

זע צו קויפן פאר דיינע בחורים און אינגלעך די ד' מינים, עס קאסט נישט קיין סאך און עס איז אזוי הייליג; זיי זאלן אלע זיך קענען פארבענקען צום אייבערשטן מיט די ד' מינים ביי הליל און ביי די הושענות.

זע צו באצאלן פאר ד' מינים, גיי נישט אריין אין א קטנות הדעת וכו'. דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קכה): "שאינ אנו יודעים כלל גדל יקרת מעלת מצות אתרוג", מיר האבן נישט קיין אנונג פון דאס גרויסקייט פון די מצוה פון די ד' מינים, "והרי אנו רואין שישראל מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו", מיר זעען דאך וויפיל געלט אידישע קינדער געבן אויס פאר די מצוה פון אתרוג און ד' מינים, "יותר מעל שאר מצוות", מען געבט אויס מער געלט אויף די מצוה ווי מען געבט אויס אויף אנדערע מצוות, "ובודאי לא על חנם הוא", דאס איז זיכער נישט אומזיסט, "מסתמא

מצנה זו הוא יקרה מאד מאד אשר אין לשער, זעט אויס אז די מצנה איז זייער א הייליגע מצנה וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן, "רק שאין אנו יודעין גדל מעלתה", נאר וואס דען, מיר זענען אזוי ווייט פון וויסן דאס גרויסקייט פון מצות, מיר ווייסן נישט איר טייערקייט.

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט די פונות הנענועים; ווען מען שאקלט צו רעכטס (דרום) - האט מען אינזין 'רבנו של עולם, איך וויל געדענקען ווען עס גייט מיר רעכטס אז אלעס איז דיר, און ווען מען שאקלט צו לינקס (צפון) - בעט מען 'רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל א גאנץ יאר געדענקען אז אפילו ווען זאכן גיין לינקס איז עס אויך דו, און ווען מען שאקלט צו פארנט (מזרח) - זאל מען געדענקען 'עס איז נישט מיין געלונגענקייט, נאר אלעס איז אייבערשטער, און ווען מען שאקלט ארויף צום הימל (מעלה) - זאל מען בעטן 'אייבערשטער העלה מיר, הייב מיך אויף צו דיר, נעם מיך ארויס פון מיינע שטותים, און ווען מען שאקלט אראפ (מטה) - זאל מען זיך גוט אויסוויינען 'רבנו של עולם, איך בין אזוי אראפגעפאלן, קום מיט מיר מיט, לאז מיך נישט בלייבן געפאלן, פי לא ידח ממנו נדח, קיינער וועט דאך נישט בלייבן פארשטויסן, און ווען מען שאקלט אויף פארקערט (מערב) - בעט מען 'הייליגער באשעפער, ווען אלעס גייט מיר פארקערט וויל איך געדענקען פון דיר, אז אלעס איז פון דיר'.

מיר געפינען אין הייליגן זוהר ווי די תלמידי רבי שמעון בר יוחאי פלעגן זיך צופייערן און זאגן 'אילו לא באנו לעולם אלא למשמע זאת דיינו, וואלטן מיר נישט געקומען אויף דער וועלט נאר צו הערן די חידושי תורה איז אונז שוין גענוג, און דאס זאגן מיר אויף מוהרא"ש, וואלטן מיר נישט געקומען אויף די וועלט נאר צו הערן די פונות הנענועים, ווי מיר פשוט'ע אידן קענען זיך אזוי פארבענקען צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן זיין ארום גענומען מיט די שכינה הקדושה אין אלע מצבים, דיינו - איז דאס שוין אלעס ווערד.

סוכות וועל איך זיין אם ירצה השם אין שטעטל, די יאר חול המועד

וועלן מיר דאווענען אין היכל ראָענפֿערג. עס וועט זיין אַ שיעור גמראַ צען
אזייגער אינדערפרי און נאכדעם וועלן מיר דאווענען, אויף וועט זיין אלע
נעכט שמחת בית השואבה.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס ווילסטו פון דיין ווייב? זי איז דיר עפעס שולדיג?!

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הברכה ב', י"ג תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

הער אויף זיך קריגן אין שטוב, הער אויף וויי טון דיין ווייב, מיר האבן
יעצט - ערב יום הקדוש - זיך איבערגעבעטן, מיר האבן יעצט צוגעזאגט אז
מיר גייען זיך מער נישט קריגן, און שוין ביסטו צוריק אין די אלטע בלאטע.

וואס ווילסטו פון דיין ווייב? וואס דערקישטשעסטו איר די יארן? וואס
ווילסטו פון איר? זי איז דיין דינסט? זי איז דיר עפעס שולדיג?!

איך וועל דיך דארפן פארטרייבן פון היכל הקודש, מוהרא"ש האט מיך
געשטעלט צו זיין א גבאי אז היכל הקודש זאל נישט זיין קיין עיר מקלט
וואו פארברעכער כאפן זיך אריין; נאר דער וואס איז איידל, דער וואס איז
מכבד די ווייב און רעדט שייך - קען זיין אין אונזער חדר היכל הקודש, קודש
קדשים.

בעט יעצט איבער דיין ווייב, און גיי אין א שטילע פלאץ און וויין זיך
אויס צום אייבערשטן ווי דו ביסט אזוי געפאלן און אזוי נידריג; וויי טון די
אייגענע ווייב, איר מאכן צער, איר מאכן וויינען.

טו תשובה אויף דיין חטאות נעורים, אויף די פגמי הברית וואס דו
האסט אזוי סאך פוגם געווען, וואס די עבירה מאכט מען זאל ווערן אן אדם
רע, א שלעכטער מענטש. אזוי ווי עס איז אמאל געווען ביים רבי'ן, א איד
האט זיך באקלאגט אז זיין בעל הבית שלאגט אים, ער האט געבעטן אויב
דער רבי קען רעדן צו אים; ווען יענער איז געקומען צום רבי'ן האט אים

דער רבי געפֿרעגט: "איך האב א קשײַא, עס שטייט ביי די פֿרשׂה פון ער וואָנן (בראשית לח, ז), 'וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה', פארנוואס שטייט 'רע' בעיני ה' - ער איז געווען שלעכט אין די אויגן פונעם אייבערשטן, עס וואלט געדארפט שטיין 'רשע' בעיני ה'?" איך וועל דיר ענטפֿערן - האט דער רבי געזאגט - "ווייל ווער עס טוט די עבירה פון ער וואָנן, ער איז פֿוגם בברית, ווערט א 'רע' - א שלעכטער מענטש"; אלע גערוןן קומען פון עבירות, עבירות ברענגט אויפֿן מענטש א גערוועזקייט, ביז יענער האט אנגעהויבן וויינען, יענער האט תשובה געטון; א גאנצע מעשׂה, (קוק עס נאך אין ספר שיחות הר"ן, סימן רמט).

טו תשובה אויף זיינע חטאים, וועסטו האבן שלום בית, דו וועסט ליב האבן זיין ווייב און זי וועט דיך ליב האבן. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קפד): "בְּהַחֲטֵם יְכוּלִים לְהַפִּיר הַנוֹאֲף", מען קען דערקענען א נואף דורך זיין נאז; מוהרא"ש זכרונו לברכה איז דאס מסביר אז דאס גייט ארויף אויף פֿעס, איינער וואס איז שטענדיג גערועז איז א סימן אז ער איז א נואף. דערפֿאר זאלסטו וויסן אז גערוועזקייט און פֿעס האט גארנישט צוטון מיט ערליכע אידן, פארקערט, דאס איז דער סימן ווער עס איז אן ערליכער איד; דער וואס היט זיך נישט פון עבירות, ער היט נישט זיינע אויגן, ער קוקט אלע עקלדיגע שמוציגע אויסגעלאסענע מאוויס - דער ווערט א גערוועזער אנגעצויגענער מענטש.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זיך נישט אויפֿרעגן אין די סוכה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פֿרשת וזאת הברכה ב', י"ד תשרי, ערב סוכות, שנת תשפ"ה לפֿרט קטן

לכבוד ... גרוי זאיר

היינט נאכט גייען מיר אריין אין די הייליגע סוכה, מיר גייען זיך

באהאלטן אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן. מוהרא"ש זאגט זיין זאך איז סוכות; דעם רבינ'ס זאך איז ראש השנה, רבי נתנ'ס זאך איז יום כיפור, און זיין זאך איז סוכות; ווייל מען גייט אריין אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן, ווי אזוי מען זעט אויס - גייט מען אריין אינעם פאלאץ פון קעניג.

געב אכטונג פון קנאת המלאכים זיך נישט אויפצורעגן, ווייל יעדע מאל ווען עס קומט א הייליגע טאג און אידישע קינדער טוען הייליגע מצוות ווערט א שטארקע קנאה ביי די מלאכים, און זיי זוכן אראפצואווארפן דעם איד אין פעס און מחלקת. (מען קען עס זען באשיינפערליך, ווי יעדע שבת ביי די סעודות, ליל הסדר און סוכות אין די הייליגע סוכה - ווי מענטשן ווערן בפעס, מען קריגט זיך, מען ווערט גערועז - ביז מען קומט צו שלאגן די קינדער רחמנא לצלן, און מען קריגט זיך מיט די ווייב, השם ישמרנו), דאס קומט פון די מלאכים וואס קענען נישט אויסהאלטן ווי אידישע קינדער ווערן אזוי הייליג און אזוי ריין, אזוי זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן א). ווען דו גייסט אריין אין די הייליגע סוכה זאלסטו קישן די ווענט און זיך פארבענקען צום אייבערשטן, זאג פארן אייבערשטן: "איך וויל זיין א גאנץ יאר ארום גענומען מיט דיר, איך וויל דיך שפירן, איך וויל נישט פארגעסן פון דיר אפילו פאר איין רגע".

מוהרא"ש זאגט זיין זאך איז סוכות, ווייל סוכות ווערט אנטפלעקט אז מען קען דינען דעם אייבערשטן מיט עסן און מיט שלאפן, די גשמיות ווערט איין שטיק רוחניות.

איך דארף מקצר זיין.

זאלסט האבן א פרייליכע יום טוב.

...

בערות השם הקדוש

עצתו אמונה

סאר קינזלר

זיך נישטט אויפן ערענען

זי שרייט קולי קולות...

“פאר דעם אַתרוג האַסטו פאַרקויפֿט די הייליגע ירושה תּפּילין פּון זיין טאָטן, און ווען אײַך בּעט דיר שוין אַזוי לאַנג אַז מיר הונגערן, מיר האָבן נישט קיין עסן, מיר האָבן נישט וואס צו געבן פאר די קינדער, און אײַך בּעט דיר זאַלסט פאַרקויפֿן די ירושה תּפּילין האַסטו דאס נישט געטון?” זי שרייט און זי לויפֿט אַהין און צוריק, זי זוכט די אַתרוג...

דער צדיק רבי מיכל'ע זלאטשעווער זכותו יגן עלינו איז געווען זייער אַרעם, עס איז גארנישט געווען אין שטוב, ער האט פאַרמאָגט אַ גרויסער אוצַר, די תּפּילין פּון זיין הייליגן טאָטן, דער צדיק רבי יצחק דרוביטשער זכותו יגן עלינו, די תּפּילין איז געווען זייער חשוב'ע תּפּילין, גרויסע עשירים האָבן דאס געוואלט אַפּקויפֿן און באַצאלן פאר דעם אַסאך געלט.

עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה פֶּאֶר קִינְדֶּער

אֵיךְ רָעַג זֶדֶד נִישַׁט אִוִּיר...

אן א שיעור מאל פלעגט זיין ווייב וויינען צו אים:
 "אפֿשר זאלסטו פארקויפֿן די תּפּילין און מיט די געלֿט
 וועלן מיר קענען קויפֿן עסן פֿאר אונזערע קינדער?" און
 דער צדיק האט נישט געוואלט פארקויפֿן די הייליגע
 תּפּילין.

ביז איין יאר ערב סופות, דער צדיק האט נישט געהאט
 קיין געלט צו קויפֿן אן אַתּרוג מיט אַ לולב, האט ער
 פארקויפֿט די הייליגע תּפּילין און מיט די געלט האט ער
 געקויפֿט אן אַתּרוג. ווען די רעכעצין האט דאס געהערט
 איז זי געווארן זייער ברוגז, זי האט געשריגן: "פאר דעם
 אַתּרוג האסטו פארקויפֿט די הייליגע ירושה תּפּילין פון
 דיין טאטן, און ווען איך בעט דיך שוין אזוי לאנג אז
 מיר הונגערן, מיר האבן נישט קיין עסן, מיר האבן נישט
 וואס צו געבן פאר די קינדער, און איך בעט דיר זאלסט
 פארקויפֿן די ירושה תּפּילין - האסטו דאס נישט געטון?"
 זי שרייט און זי לויפט אהין און צוריק, זי זוכט די אַתּרוג,
 ביז... אזוי וויי, זי האט געגעבן אַ בייס אינעם אַתּרוג, זי
 האט אַראפגעביסן די פטום און אַראפגעווארפֿן דעם
 אַתּרוג אויף דער ערד, די אַתּרוג איז געווארן פֿסול.

דער צדיק הייבט אויף זיינע הענט און זאגט פארן
 באשעפער: "רבוננו של עולם, איך נעם אן מיט ליבשאפט
 אז מיין אַתּרוג איז פֿסול, איך בין נישט ברוגז און איך
 בלייב פֿרייליך."

אינמיטן די נאכט, דער צדיק שלאפט אין די סופה
 און ער חלומ'ט זיך אז זיין הייליגער טאטע זאגט אים:
 "מיכל'ע מיכל'ע, אין הימל איז מען זייער פרייליך מיט
 דעם וואס דו האסט זיך נישט אויפגערעגט, נאך מער ווי
 די מצוה וואס דו האסט געטון אז דו האסט פארקויפט
 די תפילין צו קענען קויפן ד' מינים".

טייערע קינדער, אויב עפעס גייט נישט ווי מיר ווילן
 גייען מיר געדענקען פון די הייליגע צדיקים, ווי זיי
 בלייבן פרייליך אפילו ווען מען נעמט זיי אלעס צו, און
 מיר גייען זיך נישט אויפֿרעגן, מיר גייען בלייבן פרייליך.

